

1963 பிப்ரவரி 29]

[Dr. H. V. Hande]

intended for the prevention of further infection. My point is what exactly is the original source of infection. If the Hon. Minister can ask his Department to furnish that information, I shall be thankful to him.

THE HON. THIRU. S. J. SADIQ PASHA : The Hon. Member himself is a medical practitioner and if he could give useful information, certainly it will be looked into.

5. அறிவிப்பு

மேலவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதார்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கீழ்க்கண்ட சட்டப் பேரவை மசோதாக்கள் 20—2—1968-ம் நாளன்று சட்டமன்ற மேலவையில் ஆய்வு செய்து, பரிந்துரை எதுமின்றி நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளனவென்று சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் அவர்களிடம்ருந்து செய்தி வந்துள்ளதென்று அறிவித்துக் கொள்கிறேன்—

(1) 1968-ம் ஆண்டு விவசாய வருமானவரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 18/67).

(2) 1968-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்க மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 3/68).

(3) 1968-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனைவரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 1/68).

6. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம்

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : அடுத்து, வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம். இந்த விவாதத்தை, திரு. நர. காசிராமன் அவர்கள் தொடங்கி வைக்கிறார்கள்.

* திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, 1968-69-வது ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்பு நேற்றைய தினம் சமர்ப்பித்தார்கள். அந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்பொழுது புதிய வரிகள் இல்லை என்ற எண்ணமும், அது சாபிளஸ் பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது என்ற ஒரு எண்ணமும் உண்டாகும். ஆனால், போடப்படவேண்டிய வரிகள், போடக்கூடிய வரிகளைப் போன வருஷத்திற்கும், இந்த வருஷத்திற்கு மாகவே சேர்த்தாற்போலவே ஒரே மொத்தமாக அதிகப்படியான வகையிலே போன வருஷமே போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அதிகப்படியான வரி வருவாய் நம் மாநிலத்திற்குக் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தினால்தான் மேற்கொண்டு வரி போட முடியாத ஒரு நிலைமை, எதில் போடுவது என்ற ஒரு தயக்கம் காரணமாக வரி போடப்படாமல் இருக்கிறதே தவிர, வரியே போட வேண்டாம் என்ற நிலைமையில் விடப்படவில்லை. இப்பொழுது ரூ. 43 72 கோடி வரியின் மூலமாகவும், மற்ற இனங்களின் மூலமாகவும் நமக்கு வருவாய் கிடைப்பதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த குறிப்பிலிருந்தும், மற்றைய குறிப்புகளிலிருந்தும் தெரியக்கூடக்கூடும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

சென்ற வருஷத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட வரி உயர்வினால், 9 மாத காலத்திற்கு உண்டான ஒரு பட்ஜெட்டை அளிக்கும்பொழுது, 9 மாத காலத்திற்கு ரூ. 5½ கோடி வருமானம் கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே வரியை உயர்த்தியிருப்பதாக அவர்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டார்கள். கணக்குப்போட்டு பார்த்தோமானால் 1967-68-வது வருஷத்திற்கு

[திரு. நா. காசிராமன்]

[1968 பிப்ரவரி 29]

1966-67-ம் ஆண்டைவிட ஒரு வருஷத்திற்கு 7 கோடி ரூபாய், அதாவது 9 மாதங்களுக்கு ரூ. 5½ கோடி கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே வரி போடப் பட்டதாகக் கூறப்பட்டது. ஆனால், நடைமுறைக் கணக்கில் அது எப்படி வேலை செய்கிறது என்று பார்த்தோமானால், ஒரு முழு வருஷத்தில் ரூ. 25 கோடிக்கும் அதிகமான அளவுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வகையிலே அந்த வரிகள் வேலை செய்கின்றன. அந்த அளவுக்கு மக்கள் மீது வரிச் சூமை ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது வரி போடவில்லை என்றே அல்லது இன்ன வரி போடுவது என்று தெரியாமல் வரி போடப் படவில்லை என்றே சொல்வதற்கில்லை. வரி போடுவதற்கு வழி இல்லை.

அதேபோல ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு நாம் கடன் கொடுத்திருப்பதன் மூலமும், விவசாயிகளிடமிருந்தும், மற்றுமுள்ளவர்களிடமிருந்தும் நமக்கு, ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 10.7 கோடி வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆனால் போன வருஷ பட்ஜெட்டில் ரூ. 3½ கோடிதான் அதிகமாக வரும். 1966-67-ம் வருஷத்தைவிட 1967-68-ம் வருஷத்திற்கு உத்தேசமாக ரூ. 3½ கோடி 9 மாதங்களுக்கு, அதாவது வருஷத்திற்கு ரூ. 5 கோடி கிடைக்கும் என்ற அளவிலே அப்பொழுது கணக்கு போட்டிருந்தார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் நடந்திருக்கும் கணக்கையோ அல்லது இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கணக்கையோ பார்த்தோமானால் ரூ. 10 கோடிக்கும் அதிகமாக வட்டி கிடைக்கிறது. இவ்வளவு வட்டி கிடைக்கும்பொழுது நாம் ஒரு சிறு தொகையை அதிகமாக மத்திய சர்க்காருக்கு கொடுக்க வேண்டியிருப்பதைப் பற்றி வெகுவாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறி, மத்திய சர்க்கார் மீது பழியை சுமத்துவதும், புகார் கூறுவதுமாகத்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்துள்ளது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்ற வருஷத்தைவிட, அதாவது 1966-67-ஐ விட அதிகமான வரி போட்டு இருப்பதால் ஏற்பட்டிருக்கும் மாறுதல்களைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1966-67-ஐ விட புதிதாகப் போட்ட வரிகளின் மூலம், எக்ஸைஸ்டியூட் போன்றவைகள், ஒன்பது மாதத்திற்கு எதிர்பார்க்கப்பட்டது, ரூ. 14.27 லட்சம். ஆனால், நடைமுறையில் அதிகமாகக் கிடைத்திருப்பது, ரூ. 27.94 லட்சம். அதேபோல, மோட்டார் வாகனங்கள் வரி மூலம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்திருப்பது, 263 லட்சம்; ஆனால் அதிலிருந்து எதிர்பார்த்தது 151 லட்சம்தான். முத்தினைத் தாங்களின் பேரில் போட்ட வரியின் மூலம் எதிர்பார்க்கப்பட்டது ரூ. 57 லட்சம். ஆனால் கிடைத்திருப்பது 135.77 லட்சம் ரூபாய். அதேபோலத் தான் மற்ற கேரிக்கை வரிகளின் மூலம், எதிர்பார்க்கப்பட்டது ரூ. 242 லட்சம்தான் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், உண்மையிலேயே கிடைத்திருப்பது ரூ. 453.53 லட்சம். விற்பனை வரி மூலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்டது ரூ. 561.42 லட்சம், ஆனால் இன்றைக்கு விற்பனை வரி பல பொருள்களின் பேரிலும் போட்டு, வெவ்வேறானவற்றைப் சிறுசிறு தொழில்களைக் கூட பாதிக்கும் அளவில் போட்டு அவற்றின்மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்குக் கிடைக்கும் வருவாய் எதிர் பார்த்ததைவிட கிட்டத்தட்ட மூன்று மடங்கு அதிகமாக 1,600 லட்சம் சொச்சம் கிடைத்திருக்கிறது. அப்படிக்க கிடைக்கிறது என்றால் எந்த அளவிற்கு மக்கள் மீது வரிச்சூமை ஏறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கலாம். இவற்றை யெல்லாம் சென்ற வருஷமே செய்து விட்டதால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வரியில்லை என்று சொல்கிறார்களே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. “ஆணைக் கண்டு மயங்காதே ஊதுகாம்பலை” என்று போலு வார்கள். அந்த வகையில், இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது, யேல்முந்தவாரியாகப் பார்க்கும்போது வரியில்லாதது போலத்தோன்றுகிறதே ஒழிய, செய்யவேண்டிய வேலைகளை எல்லாம், விதிக்கவேண்டிய வரிகளையெல்லாம் முன்பே செய்து, அதிகப்படியான வருமானமும் வருகிறது.

இந்த நிலையில் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நமக்கு நிதி பற்றாக்குறை, அதிகமாக வரவில்லை என்று புகார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டைப் படித்துப் பார்த்தால், மத்திய சர்க்கார்மீது ஒரு வசை

1968 பிப்ரவரி 29]

[திரு. நா. காகிராமன்]

புராணமே பாடுவதற்கு என்று ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக்கொண்டோமோ என்று தோன்றுகிறது. உண்மையான நிலையை எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து, வருமான வரி, எக்ஸைஸ் வரி, எஸ்டேட் ட்யூடி, இன்னும் கிராண்ட்ஸ் இன் எய்ட், முதலியவைகள் மூலமாக ரூ. 60 கோடிக்கும் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது என்று அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்பட்ட விவரங்களிலிருந்து, அபெண்டிஷன் டெட்ஜெட் பேப்பர்களிலிருந்து புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன. இது 1966-67-ல் காங்கிரஸ் சர்க்காருக்குக் கிடைத்ததை விட ரூ. 5 கோடிக்கும் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, மத்திய சர்க்கார் குறைந்த உதவிதான் கொடுக்கிறது, போதுமான உதவி கொடுக்கவில்லை, நிதி வசதி கொடுக்கவில்லை என்று புகார் செய்வது பொருத்தமற்றது, அபாண்டமானது. அதே நேரத்திலே பார்க்கும்போது, மத்திய சர்க்கார், வருமான வரி வசூல் செய்வதையெல்லாம் அவர்களே செய்கிறார்கள், எல்லா முயற்சிகளையும் அவர்களை எடுக்கிறார்கள். மாநில சர்க்காரிலிருந்து எந்தவிதமான உதவியையும் அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதே சமயம், மொத்தத்தில் ரூ. 43.72 கோடி அதிகமாக வருமானம் பல்வேறு வரி களின் மூலம், வருகிறது என்று சொன்னார்கள். சிறிசில் குறிப்புகளை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ரூ. 43.72 கோடி அதிகமாக வந்தாலும் கூட, நடைமுறை ஆண்டுக்கு திட்டச் செலவுகளில் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 1966-67-ல் காங்கிரஸ் சர்க்கார் செலவு செய்ததைவிட, 313 லட்சம் குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு, அதாவது 1967-68-ல் எவ்வளவு ஒதுக்குவதாகச் சொல்லப்பட்டதோ, அதைவிட ரூ. 832 லட்சம் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னென்ன திட்டச் செலவுகள் என்று பார்த்தால், விவசாய உற்பத்திக்காக 1966-67-ம் ஆண்டைவிட 284 லட்சம் குறைவாகவும், 1967-68-ஆக்டிவிட 58 லட்சம் குறைவாகவும், சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்காக சென்ற ஆண்டைவிட 185 லட்சம் குறைவாகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அனிமல் ஹஸ்பண்ட்ரி என்கிற இனத்தில், 1966-67-ம் ஆண்டைவிட 40 லட்சம் குறைவாகவும், சென்ற ஆண்டை விட 3 லட்சம் குறைவாகவும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பால் பண்ணை விஷயத்திலே, 1966-67-ம் ஆண்டை விட 28 லட்சம் குறைவாகவும், சென்ற ஆண்டைவிட, 18 லட்சம் குறைவாகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல, மீன் வளத் துறையில், 1966-67-ம் ஆண்டைவிட 27 லட்சம் குறைவாகவும், சென்ற ஆண்டைவிட 57 லட்சம் குறைவாகவும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கம்ப்யூட்டிங் டெவலப்மண்ட் என்கிற சமுதாய நலத் திட்டங்கள் என்ற இனத்தில், 1966-67-ம் ஆண்டைவிட 244 லட்சம் குறைவாகவும் சென்ற ஆண்டைவிட 239 லட்சம் குறைவாகவும் இருக்கிறது. பாசன வசதிகள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். விவசாயத்தை ஊக்குவிக்கவேண்டும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும், அதன் மூலமாக மலிவான விலையில் அத்தியாவசியப் பொருள்கள் மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் அதே நேரத்திலே, பாசன வசதிக்கு நாம் என்ன செய்கிறோம் என்று பார்த்தால், 1966-67-ம் ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு 80 லட்சம் குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறது. அது சென்ற ஆண்டைவிட 64 லட்சம் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த அளவில்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவேயு பாசன வசதிகள் திருப்திகரமாக இல்லை. இந்த நிலையில் விவசாயிகளுக்கு அதிக ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்றால், பல்வேறு திட்டங்களும் யோசிக்கப்பட்டுத் தீட்டப்படவேண்டிய சூழ்நிலையில், கணிசமான அளவில், பெரும்பகுதி, ஒதுக்கப்படும் தொகையில் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், அது எந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பாதிக்கும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

சிறிய சிறிய கைத்தொழில்கள் நம் நாட்டிலே ஏற்படக்கூடிய தொழில் வாய்ப்புகள் இல்லை, வசதி இல்லை. ஆனால் விவசாயம் காலம்போக, பாக்கியிருக்கக்கூடிய காலங்களில், விவசாய மக்கள் சிறு தொழில்களில் ஈடுபட்டால், அவர்களுக்கு வேலைக்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும், வருவாய் அதிகரிக்கவும் வசதி ஏற்படும். மக்களுக்கும் சிறு கைத்தொழில்களின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய பொருள்கள் கணிசமான அளவு குறைந்த

[திரு. நா. காகிராமன்]

[1968 பிப்ரவரி 2]

வீலையிலும் கிடைக்க வசதி ஏற்படும். சிறு தொழில்களுக்கு உதவியளிப்பது சம்பந்தமாக, 1966-67-ம் ஆண்டை விட இந்த வருஷம் 60 லட்சம் ரூபாய் குறைவாக இருக்கிறது. இது சென்ற ஆண்டைவிட 27 லட்சம் குறைவாகவே இருக்கிறது. அந்த வகையில்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கைத்தறிக்கு, நெசவாளர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் சமயத்திலே, இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் என்று நினைக்கிறேன், கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதாகப் பேப்பரில் பார்த்தேன். கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களை, அரசாங்கத்தை மட்டும் நம்பியிராமல் அரசாங்கத்தின் செல்லப்பயிர்நையாக இராமல் அவர்கள் மாற்றுத் தொழில்களுக்கோ, வேறு தொழில்களுக்கோ போகத் தயார் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று பேசியிருப்பதாகப் பார்த்தேன். ஏற்கெனவே மிகவும் கஷ்டப்படும் கைத்தறியாளர்கள் எவ்வளவு மனக்கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் மனம் என்ன பாடுபடும். அவர்கள் எப்படி தங்கள் தொழிலை ஊக்கமாகச் செய்ய முடியும் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். கைத்தறிக்கு ஒத்தாசை, உதவி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கியிருப்பதை பார்க்கும்போது, 1966-67-ம் வருஷத்தைவிட இந்த ஆண்டு 68 லட்சம் குறைவாகவும், சென்ற ஆண்டைவிட 9 லட்சம் குறைவாகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கைத்தறியில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும், அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் மிகவும் பாதிக்கமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். பல்லாயிரக்கணக்கான, பல லட்சக்கணக்கான கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய திறமை, நாடெங்கும், ஏன், உலகம் பூராவும் தெரியும். முன்னாள் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் இந்தக் கைத்தறித் தொழிலுக்கு உதவிகள் செய்யவேண்டும், அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்கவேண்டும் என்று, அமெரிக்காவிற்கும், மற்ற மேலை நாடுகளுக்கும் சென்று, ஏற்பாடுகளைச் செய்து, கைத்தறிப் பொருள்கள் தேங்கிக் கிடக்காமல் முடங்கிக் கிடக்காமல் அதிகமான அளவில் வியாபாரம் நடக்கும் வழி வகைகளைக் கண்டார்கள். சமீப காலத்திலே பரமக்குடி பகுதியிலே, இன்னும் மற்றப் பகுதிகளில் கைத்தறித் துணிகள் முடங்கிக் கிடப்பதாகவும், இதனால், கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் வசதிகுன்றி இருக்கிறார்கள் என்றும் பேப்பர் வாயிலாகப் பார்த்தேன். அந்த சந்தர்ப்பத்திலே, குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகைகளால் அவர்களுடைய நிலைமை என்னவாகும் என்று நினைக்கவே பயங்கரமாக இருக்கிறது.

சாலைப் போக்குவரத்து, ரோட் ட்ரான்ஸ்போர்ட் அண்ட் கம்யூனிகேஷன் என்ற வகையிலே, செய்தித் துறை இலாகாவிற்குமாகச் சேர்த்து, ரூ. 126 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பது, சென்ற ஆண்டை விட 54 லட்சம் குறைவாக இருக்கிறது. வளர்ந்து வரும் நம் நாட்டிற்கு, போக்குவரத்துச் சாலைகள் மிகமிக முக்கியமான ஒன்று. விவசாயிகள் தங்கள் பொருள்களை வேகமாக எடுத்துச் செல்ல சாலை வசதிகள் மிக அவசியம். அப்பொழுது தான் தங்கள் பொருள்களை பல இடங்களுக்கும் எடுத்துச் சென்று, எந்தெந்த இடங்களில் அவை விற்பனை ஆகுமோ, எங்கே போய்ச் சேர வேண்டுமோ, அந்த வகையில் செய்ய வசதிகள் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு சாலைகளைச் சரி செய்ய வேண்டும். ரோட் ட்ரான்ஸ்போர்ட் அண்ட் கம்யூனிகேஷன் என்கிற இனத்தில் அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்கினால் தான் (குறுக்கீடு) நம் மக்களிடத்தில் முன்னேற்றத்தை நாம் காண முடியும். மக்களை முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய முடியும். (மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்களின் குறுக்கீடு) அமைச்சர் அவர்கள் நான் பஸ் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பதன் காரணமாக பஸ்களை அதிகமாக விடவேண்டும் என்று சொல்லுவதாகக் கருதுகிறார்கள். நான் அதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஒரு பஸ் அதிபர் பயன் அடைவதாக இருந்தாலுங்கூட, பல லட்சக்கணக்கான பிரயாணிகள், தொழிலாளர்கள் பயன் அடையக் கூடிய நிலைமை இருக்கும்போது, இது ஒரு பெரிய காரியமல்ல. அதைச் செய்வதும், நல்லது தான். உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், சென்னை நகரத்தில் இருக்கும் தலைமைச் செயலகத்தை எங்காவது ஒரு சூக்கிராமத்தில் வைப்பதானாலும், உதகையில் வைப்பதானாலும், அந்த இடத்திற்குத் தலைமைச் செயலகம் வரும் காரணத்தால், ரோடு

1968 பிப்ரவரி 29] [திரு. நா. காதிராமன்]

வசதிகள் ஏற்பட்டு, மற்றும் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட வாய்ப்பும் வசதியும் கிடைக்கிறது. ஆகவே, எந்த ஒரு ஊருக்கோ, மாவட்டத்திற்கோ, ஏற்படுகிற அபிவிருத்தியும், முன்னேற்றமும் மற்ற பகுதிகளுக்கும் கிட்ட வாய்ப்பு இருக்கிறது. இரண்டொரு பஸ் அதிபர்கள் பயன் அடைந்து விடுவார்களே என்ற பயத்தில் ரோட் ட்ரான்ஸ்போர்ட் அண்டு கம்யூனி கேஷனல் எனனும் தலைப்புக்குத் தொகையைக் குறைக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தொழில் நுட்பக் கல்வி (டெக்னிகல் எஜுகேஷன்) என்ற தலைப்பை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் தொழில் நுட்பக் கல்வியைக் கற்றுக்கொள்வதில் மற்ற எந்தப் பிரதேச மாணவர்களுக்கும் குறைந்தவர்கள் அல்லர். தமிழ்நாட்டு மாணவர்களைவிட நம் தேசத்தின் இதர பகுதிகளில் உள்ள மாணவர்கள் அதிகமான நுண்ணறிவு படைத்தவர்கள் என்று கூறக்கூடாத ஒரு பெருமையோடு நாம் நம்முடைய மாணவர்களைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ளலாம். அந்த அளவுக்குத் தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் நுண்ணறிவில் ஒங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி கொடுத்து, தொழில் நுட்பக் கல்வியை அவர்கள் நல்ல வகையில் பயிலுமாறு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். ஆனால் 1966-67-ம் ஆண்டுக்கு காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஒதுக்கிய தொகையை விட 38 லட்ச ரூபாய் குறைவாகவும், சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கியதைவிட 18 லட்ச ரூபாய் குறைவாகவும் இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கியிருக்கிறோம்.

கோடைக்காலம் வந்துவிட்டால் எங்கு பார்த்தாலும், எந்த நகரத்திலும், எந்த நகரப் பஞ்சாயத்திலும், எந்த நகர சபையிலும் குடிதண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை அதிகமாகத் தெரிகிறது. குறிப்பாக சொல்லப் போனால், நம் சட்ட மன்றத்திலுள்ள ஒவ்வோர் அங்கத்தினரையும் பார்த்து, “நீங்கள் இருக்கும் ஊரில் அல்லது பகுதியில் குடிதண்ணீர் திருப்திகரமான முறையில் கிடைக்கிறதா? பற்றாக்குறை இல்லாமல் இருக்கிறதா? வேண்டிய அளவு குடிதண்ணீர் கிடைக்கிறதா?” என்று கேட்டால், எந்த ஒரு அங்கத்திலும், “குடிதண்ணீர் நிரம்ப கிடைக்கிறது” என்றோ, அல்லது “எங்களுக்குப் போதுமான அளவு கிடைக்கிறது, பற்றாக்குறை இல்லை” என்றோ சொல்லத் தயங்கத் தான் செய்வார்கள். காரணம் என்னவென்றால், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை அவ்வளவு அதிகமாக இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை இருப்பதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். காலரா போன்ற நீரினால் பரவும் தொத்து வியாதிகள் பரவ அனுசூலமாகிவிடும். பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர்த் திட்டங்களுக்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கவேண்டும். அவ்வாறு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். அதிகப்படியாக ஒதுக்கவில்லையென்றாலும், 1966-67-ம் ஆண்டில் ஒதுக்கியிருந்த தொகையை விட 106 லட்ச ரூபாய் குறைவாகவும், 1967-68-ம் ஆண்டில் ஒதுக்கிய தொகையைவிட 71 லட்ச ரூபாய் குறைவாகவும் இதில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். டெவன்மெண்ட் ஆக்டிவிடென்ஸ்க்காகக் காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஒதுக்கியிருந்த தொகையை விட 313 லட்ச ரூபாய் குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறது இந்தச் சர்க்கார் என்பதை வருத்தத்துடன் நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

“ரூரல் எலெக்டிரிபிகேஷன்” என்ற இனத்தில், கிராமப் பகுதிகளுக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்யும் விஷயத்தில், 1966-67-ல் 826.25 லட்ச ரூபாய் செலவிடப்பட்டதாகக் கணக்குக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது 1968-69-ம் ஆண்டில் 600 லட்ச ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதாவது 1966-67-ம் ஆண்டில் ஒதுக்கியிருந்ததை விட 226.25 லட்ச ரூபாய் குறைவாக இப்பொழுது ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி செய்வதால், கிராமப் பகுதிகளுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்வது பாதிக்கப்படும். அதுவும் இப்பொழுது, மின்சாரக் கம்பெனிகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாக அறிக்கையைக் கொடுத்ததன் பலனாக, பல மின்சாரக் கம்பெனிகள் குறிப்பாக

[திரு. நா. காகிராமன்]

[1968 பிப்ரவரி 29]

அரிசனங்கள் வசிக்கும் பகுதிகளுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பைச் செய்யாமல் நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன என்று கம்பெனியாரைக் கேட்டால், எங்களுக்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து இம்மாதிரி விஸ்தரிப்பதனால் ஏற்படும் மூலதனச் செலவுக்கு (காபிடல் எக்ஸ்பெண்டிச்சர்) முழு உத்தரவாதம் வாங்கித் தாருங்கள் என்றார்கள். அது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான அறிக்கையும் வரவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது, “தேசியமயமாக்கப்படும்” என்ற உத்தரவைப் பெற்றுக்கொண்ட பின்னர், எந்தவித மூலதனச் செலவும் அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் இல்லாமல் செய்தால், அதில் அரசாங்கத்தின் பணம் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாகிவிடும். பணம் முடங்கிவிடும், அதனால் செய்ய இடமாலிருக்கிறோம் என்று மின்சாரக் கம்பெனியைச் சேர்ந்தவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவ்வாறு இல்லாமல், தேசியமயமாக்கப்படும் கம்பெனிகளுக்கு அந்த உத்தரவாதத்தைக் கொடுத்து, கிராமப் பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிப்பதற்கு உண்டான வகையில் அதிகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கவேண்டும். அவ்வாறு ஒதுக்காதது பெருங் குறையாகத் தான் இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

தொழில் துறையில், நமது தமிழ்நாட்டில், நாட்டின் எந்தப் பக்கத்திலும், எந்தப் பாகத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு, கடந்த இருபது ஆண்டுக் காலமாக அமைதி நிலவி வந்தது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அதனால்தான், தமிழ்நாடு தொழில் துறையில் வெகு வேகமாக முன்னேறியது. முன்னாள் தொழிலமைச்சர் திரு. வெங்கடராமன் அவர்கள், தொழில் துறை வளர்ச்சிக்காக மிகவும் பாடுபட்டார்கள். அப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் தொழில் துறையில் எந்தவிதமான அமைதியின்மையோ, அராஜகமோ, கிளர்ச்சியோ இல்லாமல், தொழில்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலதிபர்களையிருந்தாலும் சரி, தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற துறை அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, எந்த வித தயக்கமோ, பயமோ, சனக்கமோ இல்லாமல் தொழில் துறையில் ஈடுபட்டு, தொழில் அபிவிருத்தி செய்யவோ, புதிய தொழில்களை ஏற்படுத்தவோ முயன்று வந்தார்கள்; வெற்றியும் பெற்றார்கள். அதன் காரணமாக பல ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்பு வசதியும் கிடைத்து, பல குடும்பங்கள் பலன் அடைந்தன. ஆனால், சென்ற ஒரு வருஷ காலமாகப் பார்க்கும்போது, தொழில் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஒரு அமைதியின்மை காரணமாகப் பல தொழில் அதிபர்கள் தங்குமீடம் இருக்கும் தொழில்களை மேலும் விஸ்தரிப்பதற்கோ அல்லது புதிய, தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கோ மிகுந்த தயக்கத்தைக் காட்டுகிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்றாகத் தெரிந்து தான் இருக்கிறோம். தொழிலில் அமைதி காக்கப்படவேண்டும். காக்கப்பட்டு வந்தால்தான், தமிழ்நாட்டில் தொழில் துறை வெகுவாக முன்னேற முடியும். அப்பொழுதுதான், தொழில் துறையில் மற்ற மாநில அரசுகளோடும், மற்ற நாடுகளோடும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு நாம் வெகுவாக முன்னேற முடியும். அப்படிச் செய்தால்தான் பல ஆயிரக்கணக்கான, பல லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களும் அவர்களுடைய குடும்பங்களும் வாழ்க்கை வசதி பெறுவ தோடுகூட, நாட்டிலே உற்பத்தி பெருகவும், விலைவாசி குறையவும் உதவி கரமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தொழில் துறையிலே அமைதியின்மை உண்டாவதற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கம்தான் பொறுப்பு. இந்த அரசாங்கம் தான் என்று கனம் அங்கத்தினர் கூறுகிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. காகிராமன் : தொழில் துறை நன்றாக வளரவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும். அதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது மிகவும் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. யார் காரணம் என்பதை என்னுடைய உரையின் முடிவில் தெரிவிக்கிறேன்.

பல நகராட்சிகளுக்கு, “சலைகளும் மற்ற அபிவிருத்திகளுக்கும்” என்ற தலைப்பில் ஏழரை லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், சென்னை கார்ப்பொரேஷனுக்கு 47 லட்ச ரூபாய்

1968 பிப்ரவரி 29] [திரு. நா. காசிராமன்]

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில், எண்பதுக்கும் அதிகமான நகராட்சிகள் நம் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு மொத்தமாக 7½ லட்ச ரூபாய் மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : மொத்தமாக அல்ல; சென்ற ஆண்டைவிட அதிகமாக ஏழரை லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. நா. காசிராமன் : பட்ஜெட் உரையைப் படிக்கும்போது, இந்த ஆண்டு புதியதாக ஒதுக்கியிருப்பதாகப் படித்தேன். புதியதாக, சாலகாக ஏழரை லட்ச ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறது. ஆனால், சென்னை கார்ப்பொரேஷனுக்கு 47 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக இருக்கிறது. இதிலே குறிப்பிடத்தக்க வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது.

நகராட்சிகளுக்கு அவைகள் முன்பு பெற்றுவந்த வாகன வரிக்கு அதிகமாக வருவாய் பெற வசதி செய்யக் காணோம். எப்போதும் இருப்பது போலவே இருக்கும் காரணத்தால், நகராட்சிகளில் நிதிப் பற்றாக்குறை வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. அங்கே வாகனங்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகக் கொண்டே வருகிறது. ஆகையால், சாலகாக்களின் தேய்மானங்கள் அதிகமாகக் கொண்டே வருகின்றன. அப்படியிருக்கும்போது, அதிகமான அளவில் நகராட்சிகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுவதும் குறையாகத் தான் காணப்படுகிறது.

பூனிவர்சிடிக் கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் நிர்ணயித்த சம்பள விகிதங்களை, ஆர்ட்ஸ் காலேஜ், ட்ரெயினிங் காலேஜ் ஆகியவற்றில் உள்ள லெக்சரர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள சிப்பந்திகளுக்கும் கொடுப்பதாக முன்பு இருந்த அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டது. ஒத்துக்கொண்டாலுங்கூட, ஆர்ட்ஸ் காலேஜிலும், ட்ரெயினிங் காலேஜிலும் தற்போது வேலை செய்து வருகிறவர்கள்தான் பயன்அடைந்து வருகிறார்களே தவிர, ப்ரொஃபஷனல் காலேஜ்களில், அதாவது மெடிகல் காலேஜ், இலாஜன்யிங் காலேஜ் போன்றவற்றிலும், ப்ரீ-ப்ரொஃபஷனல் கோர்ஸ்க்காக என்று அரசாங்கத்தினால் மாற்றுதல் செய்யப்பட்டு, ஆர்ட்ஸ் காலேஜ், ட்ரெயினிங் காலேஜ்களில் சேர்ந்து வேலை செய்யும் ஆசிரியர்கள் எந்தவிதமான பயனும் அடையவில்லை. அவர்களுடைய சம்பள விகிதங்களைப் பார்த்தால் மாதம் ஒன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொருவரும் 60 ரூபாயிலிருந்து 120 ரூபாய் வரை இழந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். இப்பொழுதும் கூட ஆர்ட்ஸ் காலேஜிலிருந்து ஓர் ஆசிரியரை ப்ரொஃபஷனல் காலேஜ், ப்ரீ-ப்ரொஃபஷனல் காலேஜுக்கு மாற்றினோமானால், அந்த ஆசிரியருக்கு ஆர்ட்ஸ் காலேஜில் வாங்கிய சம்பளத்தைவிட ரூ. 60, ரூ. 70 என்ற அளவில் குறைந்துவிடுகிறது. இம்மாதிரியாக இருதரனுக்கும் முந்நாறுக்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் அல்லலட்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். இவர்களுக்கு என்ன உதரவாதம் சொல்லப்போகிறோம். எந்த விதத்திலும் சம்பள விகிதம் மாற்றப்போகிறது என்பது பற்றியெல்லாம் இந்த பட்ஜெட் அறிக்கையிலே ஒன்றும் காணப்படவில்லை.

இந்த பட்ஜெட் உபரி பட்ஜெட் என்று சொல்லப்படுகிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது) ஆனால் பரிசு திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பரிசுத் திட்டத்தின் மூலம் 1 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று தெரிபார்க்கப்படுகிறது. இதை நீக்கிப் பார்த்தால் இது உபரி பட்ஜெட் அல்ல, 26 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழும் டெபிஷிட் பட்ஜெட்டாகத் தான் இருக்கிறது. பரிசுத் திட்டத்தின் மூலம் 1 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர, இதன் மூலம் கிடைக்கும் வருவாய் எவ்வளவு இருக்கும் என்பதை ரிஸ்க்காகத்தான் கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எதற்கெடுத்தாலும் பைனான்ஸ் கமிஷன் மீது குறை கூறுகிறார்கள். நியமிக்கப்பட்ட நான்கு கமிஷன்களும் நல்ல முறையில்தான் வேலை செய்தன. தொழில் துறையிலே அமைதி குறைந்ததற்கு யார் யார் காரணம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் என்னைக் கேட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோந்தசாமி : தொழில் துறையில் அமைதி குறைந்ததற்கு அரசாங்கம்தான் பொறுப்பா என்று கேட்கிறேன்.

[1968 பிப்ரவரி 29]

திரு. நா. காரிராமன் : அதிகாரத்தில் அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் மேலேயுள்ளவர்கள். அவர்கள் பார்த்துத் தான் எல்லோருக்கும் சொல்லவேண்டுமே தவிர, என்னைப் போன்ற உறுப்பினரைக் கேட்டால் என்ன சொல்ல முடியும்? இவ்வளவு நேரம் எனக்கு வாய்ப்பளித்தற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. கோ. விசுவநாதன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1968-69-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையானது எல்லா தரப்பு மக்களாலும் ஆதரிக்கப்படுகின்ற ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதிலிருந்து சில புரட்சிகரமான திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற நிலைமையில் இருக்கின்றது என்ற கருத்தை தமிழகத்திலுள்ள எல்லா அரசியல் தலைவர்களும், மக்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில், இந்த பட்ஜெட்டின் மூலம் தமிழக அரசின்மீது நம்பிக்கையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எல்லாத் தரப்பு மக்களும் தங்களுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், அரசு ஊழியர்கள், வியாபாரிகள் போன்றவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் மிகவும் கடைப்பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. நிதிநிலை அறிக்கையின் முற்பகுதியில் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் பற்றியும், அதன் மூலமாக நாட்டிலே ஏற்பட்ட பொருளாதார நிலைமை குறித்தும், அதன் காரணமாக மக்கள் வாங்கக் கூடிய சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட நிலைமையில் விலைவாசி உயர்ந்த நிலைமையைப் பற்றியும் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய புதிய அரசு விவசாயத்திற்கும், சிறிய நீர்ப் பாசனத்திற்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கின்ற வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக தமிழகத்தில் எதிர்காலம் சிறந்ததாக, உணவு உற்பத்தித் துறையில் தன்னிறைவு பெற்று, விலைவாசி யேற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் முறையில் அமையும் என்பது நன்கு புலனாகிறது.

‘இந்த அரசு விவசாயத்திலே பிருந்த அக்கறைகொண்டு, நடப்பு ஆண்டிலே 13 லட்சம் ஏக்கராவில் நல்ல ரக நெல் விதை மூலமாக சாகுபடி செய்வதன் மூலமாகவும், அடுத்த ஆண்டில் இந்தப் பரப்பளவை 25 லட்சம் ஏக்கராவுக்கு உயர்த்தி சாகுபடி செய்வதன் மூலமாகவும், உணவு உற்பத்தி அதிகம் செய்யமுடியும்’ என்று நம்புகிறது என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கல்பின் சிறு தானிய விளைச்சலின்கீழ் நடப்பு ஆண்டில் ஒரு லட்சம் ஏக்கராவிலும், அடுத்த ஆண்டில் 1.7 லட்சம் ஏக்கராவிலும் சாகுபடி செய்யப்படுவதன் மூலம் அதிக விளைச்சல் ஏற்படலாம். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உர வகைகள் மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து பெறப்படுகிறது என்றாலும், அதற்கான ஆக்கப் பணிகளையும், சீரான வழி முறைகளையும் அரசு செய்யுகொண்டு வருகிறது. அதிகமான விளைச்சலைத் தருவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புக்களை இந்த அரசு பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறது. இப்போது ஏறக்குறைய 1965-66-ம் ஆண்டைவிட உற்பத்தி அதிகமான அளவில் இருந்தாலும், இதைவிட மூன்று மடங்கு அதிக உற்பத்தி எதிர்காலத்தில் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு உறுதுணையாக இருப்பது சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள். சென்ற ஆட்சியில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்குத் தகுந்த முறையில் ஊக்கமும் ஆக்கமும் தராத காரணத்தினால், விவசாயம் மங்கியிருந்தது விளைச்சல் குறைந்திருந்தது. இதைத் தெளிவாக உணர்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கிராமங்களில் கிணறுகளைத் தோண்டுவதன் மூலமாகவும், வடிகுழைகளை கிணறுகளைப் புதிதாக ஏற்படுத்துவதன் மூலமாகவும் விவசாயத்தைப் பெருக்கி, விளைச்சலைப் பெருக்க முடியும் என்று

1968 பிப்ரவரி 29]

[திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்]

கண்டறிந்து அதற்கான வழிவழிகளைச் செய்து வருகின்றது. இத்திட்டத்திற்காக விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்க 100 லட்ச ரூபாயும், விவசாயிகளுக்குக் டிராக்டர்கள் வழங்குவதற்காக 70 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்க நிதி நிலை அறிக்கையில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஐந்தாண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட செலவில் கிணறுகள் தோண்டவும், பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பம்பு செட்டுகள் அமைப்பதற்கும் இன்றைய அரசு வழிவகை செய்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகக் கிடைக்கும் கடன் உதவிகளைவிட நில அடைமான கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலமாக அதிக எண்ணிக்கையுள்ள விவசாயிகள் வசதி பெறுவார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளும், மற்றவர்களும் பாராட்டுகின்ற நிலையில் விவசாயம் நன்கு கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு பக்கத்திலே விவசாயத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், இன்னொரு பக்கத்தில் தொழில்களையும் இந்த அரசு பாதுகாத்து வருகிறது. தொழில்களைப் பெருக்குவதன் மூலமாகத்தான் நாட்டிலே இருக்கின்ற பொருளாதாரம் சமநிலையில் இருக்கும் என்பதை உணர்ந்து இந்த அரசு மத்திய சர்க்காருக்கு சில பரிந்துரைகளை அனுப்பியிருக்கிறது. பத்து கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் மின்னணுக் கருவிகள்—எலக்ட்ரானிக் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ்—தயாரிப்பதற்கான ஒரு தொழிற்சாலையை நமது மாநிலத்தில் நிறுவ வேண்டுமென மத்திய சர்க்காருக்கு பரிந்துரை வழங்கியிருக்கிறது. இத்திட்டத்தினால் சுமார் 3,500 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். மேலும் கனரகத் தகடுகள்—கொள்கலன்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை பத்து கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் நிறுவ மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசு சிபார்சு செய்கிறது. இத் தொழிற்சாலையால் 2,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். பங்காளரில் இயங்கி வருகின்ற இந்திய தொலை பேசித் தொழிற்சாலையின் இரண்டாம் பிரிவை நமது மாநிலத்தில் அமைக்கும்மாறு மத்திய அரசை இந்த அரசு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த இந்திய தொலை பேசியின் இரண்டாம் பிரிவு நமது தமிழகத்தில் ஏற்படுமானால், இதன் மூலமாகப் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை ஆழ்கடல் துறைமுகமாக மாற்றும் திட்டத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் 24.40 கோடி ரூபாய் அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்துறைமுகம் செயலுக்கு வரும் போது இப்பகுதியில் பல தொழில் திட்டங்களை நிறுவுவதற்கு வாய்ப்புக்கள் தோன்றும். அதற்காக சர்க்கார் நில ஆர்ஜிதம் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நாம் தொழில் துறையில் மிக வேகமாக முன்னேறி வருகிறோம். மத்திய சர்க்கார் நல்ல முறையில் ஆதரவு தந்தால், இப்பொழுது எந்த அளவில் நாம் முன்னேற்றத்தில் இருக்கிறோமோ, அதைவிட தமிழகம் பன்மடங்கு முன்னேற்றம் பெற முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகச் சாலைப் போக்குவரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் இருந்த 300 மைலுக்கு மேல் உள்ள ரோடுகளை எல்லாம் இன்றையதினம் சர்க்கார் நேரடிப் பார்வையில் எடுத்துக்கொள்ள முன் வந்திருப்பது பாராட்டுதற்குரியதாகும். ஏனென்றால், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களின் நிதி நிலை பற்றிக் குறை காரணமாக, ஏற்கனவே போடப்பட்ட சாலைகளைக் கூடப் பராமரிக்க முடியாத நிலையில் சாலைகள் பாழ்பட்டுக்கொண்டிருந்தன. அந்த நிலையில் தமிழக சர்க்காரே அவற்றை ஏற்று நடத்திவது பாராட்டுதற்குரியதாகும். இனி கிராமச் சாலைகள் சென்னையில் உள்ள சாலைகளைப்போல நல்ல முறையில் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையுட்க் கூடியதாக இது அமைந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் நகராட்சிகளுக்காக 7.5 லட்சம் அதிகம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது நகரசபைகளின் நிதி நிலைமைக்குத் துணையாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இதன் காரணமாக நகரசபை சாலைகள் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்படும். இதனை நகரசபைகள் வரவேற்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்] [1968 பிப்ரவரி 29]

அதற்கடுத்தபடியாக, கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், நமது சர்க்கார் கடந்த கால சர்க்காரை விட ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகமாகச் செலவு செய்துகொண்டு வருகிறது. நிதி நிலை அறிக்கையில் கல்வி என்ற தலைப்பில் ஏறக்குறைய கடந்த ஆண்டை விட 6 கோடி ரூபாய் இவ்வாண்டு அதிகம் ஒதுக்கி அதிகமான கல்லூரிகளையும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளையும் ஏற்படுத்த முன்வந்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 7,200 ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வகை செய்யப்பட்டிருப்பதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கல்வித் துறையில் தமிழகம் எதிர்காலத்தில் நல்ல வளர்ச்சியைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காகவே கல்வித் துறைக்கு மொத்த வருமானத்தில் 23 சத விதிகம் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசானது கல்விக்காக எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை நம்மால் உணர முடிகிறது. இதுவரை பள்ளிகளுக்குக் கொடுத்து வந்த சலுகையை இனி தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில் படிக்கின்றவர்களும் பெறும்படியாகச் செய்திருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்ததாகப் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய கஷ்டங்களைக் குறைப்பதற்கு இந்த அரசு படிப்படியாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக குடியிருப்பு மனைகளை எடுத்துக் கொண்டால், கடந்த பத்தப் பதினைந்து ஆண்டுகளை விட, இந்த ஆண்டு அதிகமான விண்ணப்பங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு, குடியிருப்பு மனைகளைப் பட்டா வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியும். அதே முறையில் அரிசை மக்களும், பின் தங்கிய மக்களும் வேலைகளில் ஈடுபடவும், தொழில்துறையில் ஈடுபடவும் இந்த அரசு ஒரு புதிய திட்டத்தை முன்வைத்திருக்கிறது. அந்த மக்களுக்கு இது ஒரு புரட்சிகரமான திட்டம் என்றே சொல்ல விரும்புகிறேன். இதன் மூலமாக ஏற்கனவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாகவும், பிற்பட்ட மக்களாகவும் இருந்தவர்கள் இனி சமூகத்தில் உள்ள மற்ற உயர்தர வகுப்பார்களைப்போன்ற நிலையை அடைவதற்கு இந்தத் திட்டம் துணையாக இருக்கும் என்று பாராட்டுகிறேன்.

உணவு விநியைப் பொறுத்தவரையில், இதற்கு முன் இருந்த சர்க்கார் ஒரு மாணவருக்கு 18 ரூபாய் என்ற அளவில் செலவு செய்து வந்தது. அதன் காரணமாக அவர்கள் நல்ல உணவைப் பெற முடியாத நிலை இருந்தது. அதை இந்த அரசு உணர்ந்து அந்தத் தொகையை உயர்த்தியிருப்பது இனி மாணவர்கள் நல்ல உணவைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நம்முடைய பக்கத்து நாடான இலங்கையில் இருந்து திரும்புகிற அகதிகளுக்கு புனர் வாழ்வு அளிக்கும் திட்டமொன்றை இந்தச் சர்க்கார் தீட்டியிருக்கிறது. முன்பு பர்மாவில் இருந்து வந்த அகதிகளுடைய குடியமைப்புக்காக வகை செய்ததுபோல—அதை விட அதிகமாக வர இருக்கிற இலங்கை அகதிகளுக்கு நல்லாழ்வு அளிக்க ஒரு திட்டம் அமைத்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டு பற்பல நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிற இந்தத் தமிழக சர்க்கார் நீண்ட நெடு நாளைக்கு சிறப்பாக ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறேன். வணக்கம்.

***திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் இந்தப் பேரவையின் முன் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த 1968-69-க்கான நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று நான் ஒருசில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே முக்கியமாக வரவேற்கத்தக்க அம்சங்கள் பல இருக்கின்றன என்பதை இந்த அவையில் யாரும் மறுக்க முடியாது.

முதன் முதலாக பல மாநிலங்கள் தங்களுடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றாக்குறையாகச் சமர்ப்பித்திருக்கிறபோது நம்முடைய மாநில அரசு நம்முடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தை உபரியாக ஒன்றாகச் சமர்ப்பித்

1968 பிப்ரவரி 29] [திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

திருப்பது வரவேற்கக் கூடிய அம்சமாகும். தம்முடைய ஊழியர்களின் விலைவாசிப்படி—டி.ஏ. உயர்வுக்காக 9.2 கோடி ரூபாயும், அதே நேரத்தில் மலிவு விலையில் அரிசி சப்ளை செய்வதற்காக 7.24 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கியது போக—இந்த பட்ஜெட்டை உபரியாகத் தயாரித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும்.

அதேபோல் இந்த பட்ஜெட்டில் எவ்வித புதிய வரியும் இல்லை என்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். எனக்கு முன்பு பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் இந்த அரசு புதிதாக எவ்வித வரியும் போடாமல் விட்டிருப்பது, போடுவதற்கு வழியே இல்லை என்பதனால்தான் என்று கூறினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் சற்று ஆழ்ந்து சிந்தித்திருந்தால், அத்தகைய ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஒரு அரசு தன் வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள நினைத்தால் ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிப்பது அதற்குச் சிரமமாக இருந்திருக்காது. அப்படியிருக்க இந்த அரசு மக்களுடைய நன்மைக்காக எவ்விதப் புதிய வரியும் போடாதிருக்க முன்வந்திருப்பது நிச்சயமாக வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். வரி போட வழியே இல்லை, அதனாலே போடவில்லை என்று சொல்வது மிகவும் வருந்துவதற்குரிய விஷயமாகும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதுபோல இந்த பட்ஜெட்டில் வரவேற்கத்தக்க அம்சங்கள் இன்னும் நிறைய இருக்கின்றன. நகர ஈட்டுப்படியை ஆசிரியர்களுக்கும், இந்த நகரத்தைச் சுற்றி 8 ஊர்களில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் விலைதரித்திருப்பது பாராட்டுவதற்குரியதாகும். மதுரையில் உள்ள ஊழியர்களுக்கும் இந்தச் சலுகையை அளித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். ஊராட்சி ஒன்றிருப்பதற்கு உதவுவதற்காக 300 மைல்களுக்கு மேல் உள்ள சாலைகளை இந்த அரசு பொறுப்பேற்றிருப்பது வரவேற்பதற்குரியதாகும். இப்படி வரவேற்பதற்குரிய நல்ல அம்சங்களை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டே போக முடியும். அவ்வளவு வரவேற்கத்தக்க அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றோடு மற்றும் ஒருசில விஷயங்களில் இந்த அரசு கவனம் செலுத்தியிருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அத்தகைய விஷயங்களிலே முக்கியமாக இரண்டு விஷயங்களை நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீது நடந்த விவாதத்தில் பல நண்பர்கள் இந்த அவையிலே பேசக்கூடிய நேரத்திலே இப்பொழுது நம்முடைய மாநிலத்திலே மழை பற்றுக்குறையின் காரணமாக கடைசி நேரத்தில் பயிர் எல்லாம் முதிர்ந்து விடுகின்ற நேரத்திலே விளைச்சல் வரக்கூடிய நேரத்திலே மழையில்லாததன் காரணமாக விளைச்சல் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அத்தகைய மக்களுக்கு தாங்கள் எதிர்பார்த்த விளைச்சல் இல்லையே என்று கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற மக்களுக்கு அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு ஏற்ற முறையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு ஏற்ற முறையில் அரசாங்கமே வரி வசூலிப்பதை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்றே அல்லது வரி வஜா செய்துவிட வேண்டுமென்றே கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே விவசாயிகளின் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு வரி வஜா செய்வதற்கு ஏதாவது நிதி ஒதுக்கீடு செய்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்திருப்பார்களானால் அது இன்னும் பாராட்டுக்குரிய அம்சமாக இருந்திருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகளுடைய கண்ணோட்டத்திலே இதைப் பார்க்கும்பொழுது பாமர மக்களிடையே உள்ள வாங்கும் திறன் உயர்ந்திருக்கிறதா, இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய முயற்சிகளையொட்டி, வாங்கும் சக்தி உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தோமானால் இந்த பட்ஜெட் நல்ல முறையிலே அமைந்திருக்கிறதா என்பதைப் பற்றிச் சொல்ல முடியும். அந்த நிலையிலே பார்க்கும்பொழுது கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுகள் திட்டங்களுக்குப் பிறகும்கூட ஏராளமான செலவுகள் செய்த பிறகும்கூட வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது. வாங்கும் சக்தி கூணிசமாக கரையக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று நிதி நிலை அறிசையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்

பகல்
11-30

[திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி] [1968 பிப்ரவரி 29]

முயற்சிகள் பல இருக்கின்றன, அதற்குப் பிறகும் கூட வாங்கும் சக்தி அதிகப்படவில்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன். விவசாய மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி, இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளுக்குப் பிறகும் கூட, உயரவில்லை. உயராததற்குச் சில காரணங்கள் இருக்கின்றன. உயர்வதற்குச் சில அத்தியாவசியமான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டால், நலமாக இருக்கும் என்பதால்தான் நான் அவற்றைப்பற்றி இப்பொழுது சொல்கிறேன். கடந்த காலத்திலே விவசாயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நமது அரசாங்கம் மின்சாரத்திற்காக மூன்று இருந்ததை விட 1½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியது. ஏ.டி.டி. 27 போன்ற நெல்லை அதிகமான பரப்பிலே பயிரிடச் செய்தது. ஒரு போக நிலங்களை இருபோக நிலங்களாக ஆக்கியது, பம்பு செடுகள் 9,000 போட்டது. இவ்வளவும் இருந்தபின் கூட விவசாயிகளுடைய நிலை என்னவென்று பார்த்தால், அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி உயரவில்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. விவசாயி தன்னை ஒரு பலிகடாவாக ஆக்குகிற நிலைதான் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். தனக்கு உரம், பணம் போன்ற உதவிகளைச் செய்தாலும்கூட தன்னை ஒரு பலி கடாவாகத்தான் கடைசியிலே செய்கிறார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையிலே உணவு தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்வதுதான் என்று எனக்குத் தெரிகிறது. பல கஷ்டங்களுக்கும் இடையே அதிகப்படியாக விலைகொடுத்து பொருள்களை வாங்கி, பிளாக் மார்க்கட்டில் வாங்கிப் போட்டு உற்பத்தி செய்த பிறகு உற்பத்தியின் பல்வேறு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கு அரசாங்கத்திடம் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறதே என்று அவன் மனம் கலங்கி இருக்கக்கூடிய நிலைமையை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. விவசாயி தனக்கு ஒரு நல்ல விலை கிடைக்கும் என்ற நிலையில் இருப்பான் என்றால் ஊக்கமாகப் பாடுபட்டு அதிகமாக விளைச்சலை உண்டாக்கி இந்த நாட்டு மக்களுடைய துன்பத்தைப் போக்குவதற்கு முடியும். இந்த நேரத்திலே நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையிலே கொள்முதல் செய்வதை கைவிட்டு விட்டு ஒப்பன் மார்க்கட்டிலே என்ன விலை கிடைக்கிறதோ அதையே அரசாங்கம் கொடுத்து விலைக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை வாங்க முற்பட வேண்டுமென்பது தான். அப்படிச் செய்தால்தான் விவசாயிக்கு உற்பத்தி செய்த பொருளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டு, நல்ல முறையில் அவன் இன்னும் பாடுபட்டு விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கும், அவன் ஊக்கமாகப் பாடுபட்டு பல்வேறு நாட்டு மக்களுக்கு சந்தோஷமாக அளிக்கமுடியும் என்பதைச் செரவ்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய பட்ஜெட்டைப் பொறுத்தவரையில் பெரும் குறை ஒன்று இருப்பதாகவே நான் கருதுகிறேன். பாசன வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு வேண்டிய தண்ணீர் இருப்பதற்குப் பதிலாக கடைசி நேரத்திலே தண்ணீர் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கூட மற்ற வகுப்புகளைவிட இந்த வகுடம் மழையில் அளவு குறைந்திருக்கிறது என்ற குறிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் மழை நன்றாகப் பெய்கிறது, பிறகு பயிர் முதிர்ந்து கதிர்விடக்கூடிய நேரத்தில் மழையிருப்பதில்லை, தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. அதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முயற்சித்திருக்கிறது என்று பாரக்கவேண்டும். நிலத்தின் அடியில் இருக்கும் நீர் வளத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற ஒரே வழிதான் இருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை ஆதரிக்கிற இந்த அரசாங்கம் இன்னும் அதிகமான முறையிலே இந்த அரசாங்கம் அதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். நிலத்தின் கீழ் இருக்கக்கூடிய நீரை ஆய்வதற்காக குறிப்பாக சொல்லப்போனால் காவிரிப் பகுதி, காவிரியின் கழிமுகப் பகுதி, சென்னைக்குப் பக்கத்தில் உள்ள பகுதி, நெய்வேலியில் சில பகுதி போன்ற இடங்களில்தான் இந்த பட்ஜெட்டில் வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அரசாங்கமானது உடனடியாக தமிழகம் பூராவும் நில மட்டத்தின் அடியில் இருக்கும் நீரை கண்டு பிடிக்க அதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து தண்ணீரை சப்ளிமென்ட்

1968 பிப்ரவரி 29]

[திரு. சௌடி. சுந்தரபாரதி]

செய்வதற்கு நிலத்தின் அடியில் இருக்கின்ற நீரைப் பெறுவதற்கு அந்த நீரைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு அதிகமான பணத்தை முதல் முயற்சியாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எங்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்காக நன்றி செலுத்தி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையினை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துவைத்தார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்தில் சலந்துகொள்ளுகின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையில் பாராட்டப்படவேண்டிய அம்சங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. முதலில் நான் இதைப் பாராட்டுவதற்குக் காரணம் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை கடந்த ஆண்டுகளிலிட, இந்த ஆண்டு நல்ல தூய தம்பில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது. இந்த அறிக்கையை நாம் படிக்கின்ற நேரத்தில் பொருளாதார அறிவு, நாட்டின் வரவு-செலவு மட்டும் நமக்குத் தென்படவில்லை. அதிலே கமழ்கின்ற தமிழ் ஆர்வத்தையும் நாம் உரை முடிகின்றது. பேரவையின்கண், செழங்குடி மக்கள், நாட்டு வருவாய், இவ்வண்ணம், செவ்விய, பயன்படுத்தும் காலையில், விஞ்சுதல், வாயிலாக, இடைபிடின்றி, வெளி அங்காடி, விழைவது, தலைப்பின் பார்ப்பது, இடப்பாடு, நாவாய், ஈண்டு, இயம்பி, தயர் தணிப்பு, இப்பெற்றி வாய்ந்த, குன்றியிருப்பது, மழை பொழிந்தது, முற்ற எடுத்துக் காட்டுகிறது, வேளாண்மை மறு கடன் உதவிக் கழகம், கடன் கரைப்பு நிதி, பேணுதல் செலவு, புறக் கோலத் திட்டங்கள், விரைவு குன்றது, முறை ஏற்பாடு, நெறிப்படுத்தப் படும், சுட்டிக்காட்டுதல் போன்ற சொற்களும், சொற்றொடர்களும் ஆங்கில வார்த்தைகளுக்குச் சரியான தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்களும் இந்த அறிக்கையிலே கண்டிருக்கின்றன. என்று இந்தக் கோட்டைக்குத் தமிழக அரசுத் தலைமைச் செயலகம் என்று பெயர் சூட்டினோமோ, என்று “மாண்புமிகு” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்த ஆரம்பித் தோமோ, என்று “மாண்புமிகு” என்ற வார்த்தையை நம்முடைய அகத்திலே கொண்டோமோ அன்றே இந்த மாமன்றத்திலும், நிர்வாகத்திலும் தமிழ் இரண்டற்குக் கலக்கத் துவங்கிவிட்டது. இத்தகைய தமிழ் வளர்ச்சியின் தலையாய எடுத்துக்காட்டாகத்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தூய தமிழிலே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய அறிக்கையை நமக்கு அளித்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். தமிழிலே கல்லூரிகளில் பாடங்களை நடத்த முடியுமா என்ற கேள்விக்குக் கூட நிதிநிலை அறிக்கையிலே இருக்கிற, வரலாறு, அறிவியல், பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளுக்கான கலைச் சொற்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற தமிழ்ச் சொற்கள் கல்லூரிப் பேராசிரியர்களுக்குக் கூடப் பாடமாக விளங்கும். தமிழிலே முடியாது என்று தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் கூட, இந்த அறிக்கையை வாசித்தால் நிச்சயமாகத் தமிழிலே பாடங்களை நடத்த முடியும் என்ற வீரம், தெம்பு, பிறக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்று ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஓராண்டுக் காலத்திற்கு முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இயங்கிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், எதிர்த்தரப்பில் இன்றைக்கு இருக்கிற காங்கிரஸ் பெரியவர்கள், “முன்னேற்றக் கழகம் சட்டசபைக்கு வருமா? வந்தாலும் பேசுவார்களா? சட்ட மன்ற முறையிலே பேச்சு வருமா? நிதி நிலை அறிக்கையை அவர்கள் அளிப்பார்களா? ஆள்வதற்கு அண்ணாவுக்கும் பிறருக்கும் ஆற்றல் உண்டா? அனுபவம் உண்டா? என்றெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் கேள்வி-காலம் தந்த கோலத்தால்,

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1968 பிப்ரவரி 29]

வரலாறு தந்த மாற்றத்தால் இன்றைக்கு மாறி எந்தக் கணமும் பல்லாண்டு காலமாக ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் ஆட்படுத்தப்பட்ட அந்தக் கட்சியின் தலைவர், இன்றைய முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் “ஆளவும் தெரியும், அறிவாக ஆளத் தெரியும், அனுபவம் வரும் உண்டு, வரி இல்லாமல் நிதிநிலை அறிக்கையைப் போட்டுக் காட்டவும் முடியும். அதன் மூலம் நாட்டின் தயாரத்தின் போக்க முடியும்” என்று சொல்லும் வகையில் நிதிநிலை அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து ஊருக்கும் உலகுக்கும் கிடைக்கும் உண்மை என்னவென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முன்னாலேயே ஆட்சிக்கு வந்திருந்தால், இந்த நாடு வெகுகாலத்திற்கு முன்பாகவே பொன் விளையும் பூமியாக மாறியிருக்கும் என்பதுதான். அந்த அளவுக்குப் பொருளாதார, அரசியல் அறிவு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருக்கிறது என்பதை இந்த நிதிநிலை அறிக்கைத்தெற்றென எடுத்துக் காட்டுகிறது.

மேலும் ஒன்றை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் முன்னுரையாக அண்ணா அவர்கள் நாட்டுப் பொருளாதாரப் பின்னணியை விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை பொருளாதாரச் சக்கரம் நெருக்கடி நிலையிலே சுழன்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். எவ்வளவோ இட்பாடுகளுக்கிடையே அண்ணா அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். 1965-ல் ஏற்படுத்தப் பட்ட நாணய மதிப்புக் குறைப்பு, விலைவாசி ஏற்றத்தின் நிலை எல்லாவற்றையும் பற்றி நாம் எல்லாம் நன்றாக அறிவோம். மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து நமக்கு வரவேண்டிய எவ்வளவோ உதவியைத் தொகைகள் கிடைக்காத நிலையில் இருப்பதையும் இன்றைக்கும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தப்பித் தவறி யாராவது மத்திய அமைச்சர்கள் தங்களுடைய உள்ளம் திறந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையைப் பாராட்டினாலும், அதைப் பொறுக்காத காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு பக்கத்திலே இருப்பதையும் நம்மாலே காணமுடிகிறது. இவ்வளவு சூழ்நிலைகளுக்கிடையிலும், அண்ணா அவர்கள் தெளிவாக அறிவித்தது போல் இரண்டு பருவ மழைகளும் பொய்த்து விட்ட நிலையிலும், ரிசர்வ் பாங்கில் அதிகமாகப் பற்று வாங்காமல், இருப்பதை வைத்துக் கொண்டு, நியாயமான அளவுக்கு நிதி நிலை அறிக்கையை அண்ணா அவர்கள் தயாரித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை எல்லாத் தரப்பினரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மேலும் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையினை கூர்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்தால் பல உண்மைகள் நமக்குப் புலப்படும். நமக்கு என்றால், தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு மட்டுமல்ல; சட்டமன்றத்தில் இருக்கும் நமக்கு மட்டுமல்ல; அகில இந்தியாவின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்திக் கொண்டிருக்கிற டில்லிப் பெரியவர்களுக்குக் கூட பல உண்மைகளை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை புரிய வைக்கின்றது. கடந்த 20 ஆண்டுகாலமாக காங்கிரஸ் கட்சி மத்தியிலும், மாநிலங்களிலும் கொடி கட்டி ஆண்டது. பண்டித நேரு காலத்திலிருந்து இந்திரா காந்தி காலம் வரை பிரம்மாண்டமான திட்டங்களை, லாபம் தராத திட்டங்களை, வெளிநாட்டார் வந்து பார்த்தால் “ஒஹோ” என்று வியக்க வேண்டுமென்ற முறையில்லாதவர்கள் அவர்கள் திட்டங்களைத் தயாரித்தார்களே தவிர, எந்தத் திட்டங்களால் நாடு முன்னேறும் என்று ஆராய்ந்து திட்டங்களைத் தீட்டவில்லை. அவர்கள் தீட்டிய திட்டங்கள் எல்லாம் நாட்டின் வளத்தை உயர்த்த, சமுதாயத்தை உயர்த்த பயன்படவில்லை என்பதைத் தெளிவாக அறிகிறோம். அத்தகைய பாடப் போடமான முறையில் விளம்பரப்படுத்துவதற்காகப் போடப்பட்ட திட்டங்கள் நாட்டின் வாட்டத்தைப் போக்கவில்லை. ஆகவே, இந்தப் பாதையில் இருந்து சற்று மாறி இப்போது பயன்தரத்தக்க, உடனடியாகப் பயன் தரத்தக்க திட்டங்கள் எவை, இரண்டு ஆண்டுகள் கமித்தாலும் பரவா

1968 பிப்ரவரி 29]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

யில்லை என்று தள்ளி வைக்கத் தக்க திட்டங்கள் எவை என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து இன்று திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பாடத்தை மூலக் அரகங்கள் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பேசிக் ரிக்கவர் மெண்ட்ஸ் என்று சொல்லத்தக்க அடிப்படைத் தேவைகள், உடனடித் தேவைகள் என்னென்ன என்று இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே தெளிவாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அடிப்படைத் தேவைகளிலே முக்கியமானது உணவு. உணவு எந்த அளவுக்குத் தேவை என்பதை நாம் எல்லாம் ஒவ்வொரு நாளும் அனுபவித்து வருகிறோம். உணவுப் பிரச்சினை இந்தியப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல; பின் தங்கிய நாடுகளின் மிகப் பெரிய பிரச்சினை. உணவுப் பிரச்சினையில் நம்முடைய தமிழக அரசாங்கம் மிகத் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதை நாம் எல்லாம் நிச்சயமாக அறிவோம். இதே தஞ்சைத் தரணிதான் ஏற்கனவே இருந்தது. இதே காவிரிதான் ஏற்கனவே ஓடிக்கொண்டிருந்தது. இதே மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தானே ஏற்கனவே இருந்தது. ஓரளவுக்குட்கூட குறைய மழை பெய்திருந்தாலும் இதே மழைதான் முன்பும் பெய்தது. இருந்தாலும் கூட ஏற்கனவே இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தில் மக்கள் உணவுக்காகப் பட்ட பாட்டினை நாமெல்லாம் மறக்க முடியாது. நான் இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினனாக வருவதற்கு முன்னால் 1964-65-ம் ஆண்டில் குளித்தலையில் உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியனைப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். செந்நெல்லும், செங்கரும்பும் விளையக்கூடிய குளித்தலைப் பூமியில் அரை மைலுக்கு மேல் நான்கு பர்லாங் தொலைவுக்கு மேல் மக்கள் உணவுப் பொருளுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்த காட்சியை இரண்டு மூன்று மாதங்கள் பார்த்தேன். அந்த “கீழ்” வரிசை வளர்ந்ததே தவிர, குறையவில்லை. விவசாயிகளும், ஏழை மக்களும், கர்ப்பினிகளும், ஆசிரியர்களும் கால் கடுக்க இரண்டு மணி நேரம், மூன்று மணி நேரம் என்று நின்று கொண்டிருக்கும் நிலையில் தானியம் வழங்குகின்ற கட்டையை “ஸ்பாக் இல்லை” என்று கூறி மூடிவிட்டுச் சென்ற காட்சிகளையும் கண்டிருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்லாமல் அரிசி கொடுங்கள் என்று கேட்டதற்குக் கர்சனன் கோவையில் கூட்டுக் கொல்லப்பட்ட கோரக் காட்சியையும் கண்டோம். இன்று அரிசி கொடுங்கள் என்று யாரும் கேட்பதில்லை. அரிசி தானாகவே கிடைக்கிறது. எங்கள் ஊரில் தேர் நிற்கும் இடத்திற்குப் பக்கத்தில், ஒவ்வொரு கட்டையிலும் ஏராளமான அரிசி குவிக்கப்பட்டு விற்கப்பட்டு வருகிறது. இருந்தாலும் கூட காங்கிரஸ் பெரியவர்கள் “படி அரிசி கொடு” என்று கேட்ட வண்ணம் இருக்கிறார்கள். நானும் தான் தொகுதியைச் சுற்றிச் சுற்றிச் வருகிறேன், படி அரிசி கொடு என்று பொதுமக்கள் எங்கும் கேட்கவில்லை. அரசியல் லாபத்திற்காகக் காங்கிரஸ் கட்சியினர் தான் கேட்கிறார்கள். உணவுத் துறையில் நாம் நல்ல முறையில் மிகுந்த அளவு கவனத்துடன் நடவடிக்கை எடுத்து நிலைமையைச் சமாளித்திருக்கிறோம். இப்போது இந்தத் திட்டத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் உணவு வளர்ச்சித் திட்டங்கள், அனைத்தும் புதுக் கிணறுகள் தோண்டித் தல், உரத்திருவு வழிவகை செய்தல், பம்பு செட்ஸ் அமைத்தல், ஒரு போக சாகுபடியை இரு போக சாகுபடியாக்குதல் ஆகிய அனைத்தும் உணவுத்துறையில் நல்லதொரு சூழ்நிலையை நிச்சயம் உருவாக்கும். ஆக, அறிஞர் அண்ணா அவர்களால் அளிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை இவைவனத்திடை எழுந்த கனி மலர்த் தோப்பாகும் என்று கூறி பாராட்டி முடிக்கின்றேன்.

* திரு. தோ. மு. நல்லசாமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை யொட்டி எனது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கை புது வரிகள் எதுவும் இல்லாத நிலையில் அமைந்திருக்கிறது. கடந்த 11 ஆண்டுகளில் பத்து ஆண்டுகள் நான் ஆளும் கட்சி சார்பில் இருந்தேன். இந்த ஆண்டுதான் எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் அமர வேண்டிய அவசியம்

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

[1968 பிப்ரவரி 29]

ஏற்பட்டது. இதுவரையில் எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்து இன்று அமைச்சரவையில் இருக்கும் என் நண்பர்கள் என்ன பேசினார்கள் என்பது பற்றி பழைய பிரச்சங்களை தெளிவாக எடுத்துப் படித்துப் பார்த்தேன். குறிப்பாக என் நண்பர் மாண்புமிகு திரு. கருணாநிதி அவர்கள் 1966-67ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை யொட்டி செய்த பிரச்சங்கத்தைப் பார்த்தேன். அப்போதும் வரி புதிதாகவும் எதுவும் போடவில்லை. புதிய வரி இல்லை, ஆகவே எங்கள் கட்சியை ஆதரிக்கத்தானே செய்திருப்பார் என்பது என் எண்ணம். அப்போது அவர்கள் கூறியதை நான் இப்போது இங்கு குறிப்பிட்டால் அது மிகவும் பொருத்தமான இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். “தோட்டா இல்லாத துப்பாக்கி” என்று அவர் வருணித்ததை நான் பார்த்தேன். விளக்கமும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தோட்டாவே போடாத துப்பாக்கி அல்ல என்றும் கூடவே இருக்கிறது. சில மாதங்களுக்கு முன்பு வரிகள் விதித்து விட்டு சர்க்கார் புதிய வரிகள் எதுவும் போடவில்லை என்று விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதுவும் இன்றைய சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தமானது என்பதால்தான் அதை இப்போது ஞாபகப்படுத்துகிறேன். கடந்த காலத்தில் தமிழ்நாடு அரசு புதிய வரிகள் போட்டதன் காரணமாகத்தான் தமிழ் தடவை புதிய வரிகள் எதுவும் இல்லை. என் போன்றவர்கள் பாராட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் ஏற்கனவே உள்ள அமைப்பிலே உள்ள வரிகளைக் குறைத்திருந்தால் பாராட்டலாம். ஆனால் புதிய வரிகள் இல்லை என்று சொல்லும்போது விற்பனை வரி மீது அதிகம் வரி. மோட்டார் வெகிக்ளில் ஆக்டன் கீழ் அதிகப்படியான கட்டணங்கள் என்று இப்படி புதிய வருமானத்திற்கு வழிவகை செய்ததின் காரணமாகத்தான் புதிய வரிகள் எதுவும் விதிக்காமல் 248 கோடி ரூபாய்க்கு வருமானத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். கடந்த ஒன்பது மாதங்களுக்குமுன்பு புதிய வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்தபோது 228 கோடிக்கு ஒரு திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தார்கள். இப்போது கூடுதலாக 20 கோடி ரூபாய் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால் மத்திய அரசாங்கம் மூலமாகவும், இதரத் துறைகளில் உள்ள வருமானம் நீங்கலாகப் புள்ளிவிவரங்கள் வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம்—மற்றவை யெல்லாம் புது வரிகள் மூலமாகத்தான் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே வரியே இல்லாத பட்ஜட் இது என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

இந்த அறிக்கையில் உள்ள திட்டங்களைப் பார்க்கும்போது அவை மிகவும் உற்சாகம் அளிக்கக் கூடியவையாக இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளில் எவ்வளவு தூரம் வெற்றி களை முடிபும் என்பதில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். விவசாயத் துறையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தாத காரணத்தினால்தான், மூன்று வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உணவு துறையில் நாம் அடைய எண்ணிய இலட்சிய அளவை அடைய முடியாத காரணத்தினால்தான் விலைவாசி யேற்றம் ஏற்பட்டது என்றும், முன்பு விவசாயத் துறையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்ற எண்ணத்தை அடிப்படையாக வைத்து இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதிகப்படியாக விசயத் துறையில் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். முன்பிருந்த அரசாங்கம் ஏதோ கவனம் செலுத்தத் தவறியிட்டதாகவும் இப்போது வந்திருக்கும் அரசு தக்க கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது என்பதுபோன்ற ஒரு உணர்வு இருக்கிறது. பொதுவாக இந்த பட்ஜட்டைப் பார்த்தவுடன், உண்மை நிலையை நாம் உணர வேண்டும். கடந்த காலத்தில் இருந்த அரசாங்கம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலம் நிறைவேற்றிய பெரும் திட்டங்களை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் இன்றைய திட்டங்களை நிறைவேற்ற வாய்ப்பு அமைந்திருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், புதுக் கிணறுகள் வெட்டுவது புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் அல்லது திருச்சி புள்ளம்பாடி கட்டளைப் பகுதியில் அல்லது மதுரை மேலூர் பகுதியில் இங்கெல்லாம் புதுக் கேணிகள், விசையேற்றங்கள் அமைத்துக் கொடுக்க அக்கிரகஸரல் ரீ பைனான்ஸிங் கார்ப்பரேஷனோடு தொடர்பு கொண்டு இந்த

1968 பிப்ரவரி 29] [திரு. தோ. மு. நல்லமுத்து]

மாநில அரசின் முதலீட்டோடு கூட அவைகளைச் செய்து கொடுப்பது என்பது ஏற்கனவே செய்துள்ள ஒரு பாகத்தின் தொடர்பாகவே இவற்றைச் செய்ய முடிகிறது. ட்ராக்டர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நொய்யல் திட்டம் என்றொரு திட்டம் தேவை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் நீண்ட நாட்களாக வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அதை பழைய அரசு செய்து கொடுத்ததா?

திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : இதுவரையில் செய்யவில்லை. இப்போது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக உள்ள தங்கனையும் நான் தொடர்ந்து வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது ஒன்று செய்ய வில்லை என்பதினால் மற்ற திட்டங்களை எல்லாம் செய்யவில்லை என்று ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது செய்த திட்டங்களை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு தானாக வேண்டும். நீங்கள் இந்த ஐந்தாண்டுக் காலம் ஆண்ட பிறகு நீங்களே வலியுறுத்தி வந்திருக்கும் திட்டங்கள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றிவிட முடியும். என்று உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியாது. அதற்குப்புறமும் விடுபட்ட திட்டங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே அப்படி விடுபட்ட திட்டங்களை இன்றும் வலியுறுத்த நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ட்ராக்டர்கள் முதலியவைகள் கொடுக்கும் திட்டம் முன்பிருந்து கடைப்பிடித்து வரக்கூடிய திட்டம்தான். ட்ராக்டர்கள் வழங்கும் விஷயத்தில் கூட நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நம் இன்று எல்லா நிலங்களையும் பெரிய நிலங்களை சிறிய நிலங்களாக மாற்றி விவசாயிகள் நேரடியாகப் பங்கு கொள்ளக்கூடியதொரு சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோம். ட்ராக்டர்கள் கொடுப்பது என்பது பெரிய நிலம் படைத்தவர்களுக்குத்தான் பெருந்தமாக இருக்க முடியும். சிறிய நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு ட்ராக்டர் களினால் எந்தவிதப் பயனும் கிடைக்கும் நிலைமை இல்லை. ஆகவே துண்டு நிலங்களை மீண்டும் ஒன்று சேர்க்கும் திட்டம் ஏதாவது செய்தால்தான் தீவிர இயந்திர சாதனங்களை நாம் பயன்படுத்த முடியும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய அபிவிருத்தி சம்பந்தமாகச் சொல்லும் போது வீரிய விதைகள் குறித்து, நெல், சேரளம், கம்பு முதலியவை பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான விஸ்திரைத்தில் பற்றிச் செய்ய வேண்டுமென்று ஆவலை உணர்த்தியிருக்கிறார்கள். கடந்த சில தினங்களுக்கு முன்பு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் ஒரு வாக்குவாதம் நடந்தது. அது ஏ. டி. டி. 27 ஐ யார் கண்டு பிடித்தது, எப்போது எந்தக் காலத்தில்? ” என்பது பற்றியது. “செய்சு நேட்டிவ் 1 ” “டைனான் 3 ” என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இந்த ஏ.டி.டி. 27 நெல்லானது ஜப்பானிக்கா இண்டிகா என்ற நெல்லை நம் நெல்லோடு ஒட்டி ஆடுதிறைப் பண்ணையில் சில ஆண்டுகள் ஆராய்ச்சி செய்து அதை உபயோகித்து வருகிறார்கள். இந்த ஏ.டி.டி. 27 நெல் ஒரு ஃபெர்பெக்ட் ஸ்டேஜ் வரவில்லை. அதிக விளைச்சலைத் தரும் நெல் நமக்கு வேண்டுமென்று இதை உபயோகிக்கிறோம். நம் நட்டு நெல் அதிகப்படியாக விளைந்தால் கீழே சாய்ந்து கெட்டு விடுகிறது. இந்த ஏ.டி.டி. 27 பற்றிய ஆராய்ச்சி பரிபூர்ண வெற்றியைக் கொடுக்க இன்னும் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சியை நடத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இது அதிகப்படி விளைச்சலைக் கொடுக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகுதான் இந்த ஏ.டி.டி. 27 நெல் கண்டு பிடிக்கப் பட்டதாகவோ அல்லது காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாகவோ யாரும் பெருமைப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் இன்றுள்ள அரசுக்கும் குறிப்பாக விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இடையே நெல் விலையேற்றம் பற்றி ஒரு சர்ச்சை இருந்து வருகிறது. அதிக அளவு நிலம் படைத்தவர்கள்தான் இந்த விலையேற்றத்தால் பயன்பட முடியும் என்று ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி] [1968 பிப்ரவரி 29]

இது சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்தை, நல்லபடியாகப் பேணி வளர்க்கும்பொழுது அதற்குத் தண்ணீர் வேண்டும், நிதி வேண்டும், இயந்திரங்கள் வேண்டும், பூச்சி தடுப்பு மருந்துகள் வேண்டும். இத்தகைய தேவைகளோடு கூட அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் நல்ல விலையும் இருக்க வேண்டும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்குக் கட்டுப் படியாகக்கூடிய விலையை நிர்ணயித்து அவர்களுக்கு உற்சாகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிகப் படியாகப் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் சிறிய விவசாயிகள்தான் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதே போன்றுதான் கால்நடை வளர்ச்சியைப் பொறுத்தும் இருக்கிறது. பால் மிகவும் அவசியமானது என்று நகரத்திலுள்ளவர்களும், கிராமத்திலிருப்பவர்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பால் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய மாடு, கன்று வளர்ப்பவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய வரமானம் இல்லாத காரணத்தால் பால் அதிகம் உற்பத்தியாகவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதை இந்த இலாக்காவின் புரிந்து கொள்ளவில்லையோ, அல்லது தகவல்கள் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லையோ தெரியவில்லை. ஆகையால்தான் அந்தத் தொழில் நல்லமுறையில் விரிவாகவில்லை. எனவே அதற்கும் தகுந்த விலை கொடுக்க வேண்டும்.

காய்கறி விஷயத்திலும் அப்படியே. ஏன் இவற்றை யெல்லாம் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், விவசாயிகள்தான் முக்கியம், உணவுப் பண்டங்கள் விலை ஏறிவிட்டது, தானியங்கள் விலை ஏறிவிட்டது, இதைக் குறைக்க வேண்டும், கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கமும், தனிப்பட்ட கட்சிகளும் விரும்புகிற காரணத்தால்தான் நான் அதிகமாக இதில் கவனம் செலுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் நெல், பால், காய்கறிகள் ஆகியவற்றிற்குத் தகுந்த விலை கொடுத்து, சரியான விற்பனைக்கு மார்க்கெட் வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் நாம் எவ்வளவு பணம் அந்தத் திட்டங்கள் வாயிலாக ஒதுக்கினாலும் அது பலன் தராது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையிலே சொல்லப்படவில்லை என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், கடந்த காலத்தில், எங்கள் சார்பில் ஆட்சி நடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட தொழிற் சாலைகள் அல்லது வேலை வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றைவிட இன்னும் அதிகமாக ஆகவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேமாதிரி கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழ்நாட்டில் இருக்கக் கூடிய ஜனத்தொகை அல்லது பிறப்பு விகிதத்தின் எண்ணிக்கையை வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது இன்று ஆரம்பிக்க இருக்கக்கூடிய ஆரம்பப் பாடசாலைகள், உயர்நிலைப்பள்ளிகள் அல்லது தொழில் நுணுக்கப் பள்ளிகள் போதியதாக இல்லையென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட பள்ளிகளை புதிதாக ஆரம்பித்தால், இன்று இருக்கக்கூடிய என்ஜினியரிங், பாலிடெக்னிக் படித்தவர்கள் அல்லது பட்டப்படிப்பு படித்தவர்கள் ஆகியவர்களுக்கே வேலையில்லாத நிலைமை இருக்கும் நிலையில் புதிய பள்ளிகளைத் திறந்தால் இன்னும் வேலையில்லாத நிலைமை அதிகமாகும் என்று கருதுகிறார்கள் போலும். ஆனால் துரதிருஷ்டியுடன் ஆராய்ந்து பள்ளிகளை அதிகமாக ஆரம்பிக்கும் பணியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கனவே இருந்த தவறுகள் நீக்கப்படும் விதத்தில் உத்தரவாதம் எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. கடந்த காலத்தில் எதிர்க்கட்சியின் தரப்பிலே இருந்தவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஏராளமான வகுல்களை

1968 பிப்ரவரி 29]

[திரு தோ. மு. நல்லசாமி]

அரசாங்கப் பணியாளர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். இன்றைக்கும் அதே நிலைதான் தொடர்ந்து நீடிக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த 8,9 மாதங்களாக எலெக்டிரிசிடி லோன், ஸ்டேட் லோன்கள், தமிழ்மாநாட்டு வசூல், சிறு சேமிப்புக்கு வசூல் என்று தொடர்ந்து விவசாயிகளிடமும், மற்ற துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கும் வியாபாரிகளிடமும் வசூல் செய்யும் வேலையில் இன்றைய அதிகாரிகள் பெரும்பான்மையான நேரத்தைச் செலவழிக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் இந்தக் கிராம நிரவாகத்தில் கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர்கள் விஷயத்தில் ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டுமென்று அன்று எதிர்க் கட்சியிலிருந்தவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். ஆனால் இந்த நேரத்தில் மாற்றம் இருக்குமா என்று பார்த்தால் அப்படிப்பட்ட மாற்றம் எதுவும் இல்லை. தொடர்ந்து பழைய நிலைமையே நீடிக்கக் கூடிய அமைப்புதான் இருக்கிறது.

ஆகையால் இன்றைக்குப் பெரிய மாற்றம் எதுவும் இல்லை. ஆனகின்ற தரப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் கூறுகின்றபடி இது புரட்சிகரமான நிதிநிலை அறிக்கை என்று சொல்லுவதற்கில்லை என்பதைத் தாமதமையுடன் தெரிவித்துக் கொண்டு, கொடுத்த இந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. எஸ். முருகையன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் அளித்துள்ள 1968-69-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி பேச எனக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்து நல்ல பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், அரிசன மக்கள், நடுத்தர மக்கள் ஆகிய எல்லோரும் வரவேற்கக்கூடிய வகையில் ஒரு சிறந்த நிதிநிலை அறிக்கையாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்திலே பெரிய வசதியுள்ள தொழில்துறைகள், பெரிய ஜமீன்கள், பஸ் முதலாளிகள், பெரும்பெரும் பணக்காரர்கள் நன்மை அடைய முடியாதநிலை நிலையிலே இந்த பட்ஜெட் இருக்கிறது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை முதலமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பிப்பதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பாக இருந்தே, முன்னே ஆளும் கட்சியாகவும் இன்று எதிர்க்கட்சியாகவும் இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் வெளியிலே சொன்னார்கள். ஏராளமான வரி அடுத்த பட்ஜெட்டிலே வரப் போகிறது. படியரிசித் திட்டத்திற்காக அவர்கள் வரியைப் போட்டே தீர வேண்டும், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு வரி வரப்போகிறது என்று சட்டமன்றத்திலும், வெளியிலும் பொதுவாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் அது எல்லாவற்றையும் பொய்ப்பிக்கும் வகையில், புதுவரி இல்லாத நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இந்த நேரத்தில் எனக்கு ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. சம்மா இருப்பவனுக்கு அவல் கிடைத்தது போல ஏதாவது பேசிக் கொண்டே இருக்கலாம் என்று நினைத்த எதிர்க்கட்சிக்கு இந்த பட்ஜெட்டிலே புதிய வரி இல்லாதது மிகமிக ஒரு பெரிய எமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. எனக்கு முன்பு பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினரவர்கள் நாங்களும் ஒருமுறை வரியில்லாமல் பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறோமே என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலே அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டபொழுது எவ்வளவு வரியிருந்தது, அவர்களைத் தமிழகத்து மக்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலேயிருந்து வெளியே அனுப்பும்பொழுது எந்த அளவுக்கு வரி போட்டிருந்தார்கள் என்பதைப்பற்றிச் சிந்திக்கும்பொழுது ஏறக்குறைய அவர்கள் 46-ஆம் ஆண்டு ஆட்சிப் பொறுப்பை முதலிலே ஏற்றுக்கொண்டபொழுது நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய வருவாய் வருஷத்துக்கு 18 கோடி ரூபாயாக இருந்து கொண்டே வந்தது. ஆட்சிப் பொறுப்பை விட்டு அவர்களை தமிழக மக்கள் வெளியே அனுப்பும்பொழுது

[திரு. எஸ். முருகையன்] [1968 பிப்ரவரி 29]

வருஷம் ஒன்றுக்கு வசூல் செய்து கொண்டிருந்த வரிப்பணம் எவ்வளவு என்று பார்த்தால் வருடத்துக்கு 204 கோடி ரூபாய்—ஒன்றுக்கு 12 மடங்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது சொல்லுகின்றார்கள், நாங்கள்கூட ஓர் ஆண்டு வரி போடாத பட்ஜெட் சமர்ப்பித்தோமே என்று. வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு அது ஒரு திருப்தியாக இருக்கலாம். ஆட்சிப் பொறுப்பை அவர்கள் இந்த அரசிடத்தில் ஒப்படைக்கும் போது எந்த நிலையிலே ஒப்படைத்தார்கள்? அதற்குப் பிடி வருமில்லாத ஒரு பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்றால் உண்மையிலே அவர்கள் பாராட்ட வேண்டும். அவர்கள் மனத்திற்குள் பாராட்டுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் ஒரு எதிர்க்கட்சியாக இருந்துகொண்டு இந்த பட்ஜெட்டைப் பாராட்டுகிறோம் என்று எப்படிச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் முன்பு ஆளும் கட்சியாக இருந்தவர்கள், நிரந்தரமாக இருக்கப் போகிறோம் என்ற நிலைப்பில் இருந்தவர்கள். அதை மாற்றி தமிழக மக்கள், சரியான எதிர்க்கட்சி இல்லை யென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தீர்களே, அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கிறோம் என்று சொல்லி, நீங்கள் செய்த தவறுதலுக்குப் பரிசுரமாக ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு எதிர்க்கட்சியாக இருங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பாராட்ட முடியுமா என்றால் நிச்சயமாக முடியாது என்றுதான் சொல்லிக்கொள்வோம். நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், வேண்டுமானால் எதிர்க்கட்சிக்கு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் ஏதாவது ஒரு வரியைப் போட்டிருந்தார்கள் என்றால் அதை வைத்துக்கொண்டு தமிழக மக்களிடையே சென்று, “எதோ நாங்களும் சொன்னோம், ஏராளமாக வரி வருகிறது என்று, இப்பொழுது ஒரு வரியைப் போட்டிருக்கிறார்களே பார்த்தீர்களா” என்று சொல்லும்படியான நிலை இருந்திருக்கும்.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை.)

அதைக்கூட எதிர்க்கட்சியினர் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்து விட்டார்கள்.

உண்மையிலேயே என்னைப் பொறுத்தவரையிலே மனத்திற்குள்ளாகவே ஒரு சங்கடம் கூட இருக்கிறது. பரம்பரையாக ஆண்டவர்கள் நாங்களே தொடர்ந்து ஆட்சியிலே இருக்கப் போகிறோம் என்ற ஒரு நினைப்பிலே இருந்தவர்கள்—அவர்களுக்கு இந்த நிலை வந்ததே என்பதைப் பற்றி நினைக்கும்போது தான் மிக மிக வருத்தமாக இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்திலே இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள், “படி அரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பார்கள் என்று எதிர் பார்த்தோம், அதை விஸ்தரிக்கவில்லையே” என்று சொன்னார்கள்.

அடுத்து ஒன்று சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்கு நெல் விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்கவில்லை இந்தச் சர்க்கார் என்றும் சொன்னார்கள் இந்த இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு விலை வாசிக்கேற்ப விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்திலே எல்லா மக்களுக்கும் படி அரிசி திட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும், எல்லா மக்களுக்கும் படி அரிசி போட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இரண்டும் சாத்தியமானதா என்பதை அவர்கள் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தமிழகத்தினுடைய நிதிநிலையை ஒட்டி, எந்த அளவுக்கு எந்த எந்த நேரத்திலே விஸ்தரிக்க முடியுமோ அதை உரிய நேரத்திலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்குமே யானால், 1966-ம் ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே நான் பேசும்போது சொன்னேன், விவசாயிகளுக்கு நெல் விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று. அந்த நேரத்தில் அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்த கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்த விலை தொடர்ந்து 5, 6 ஆண்டு காலத்திற்கு இதே அளவிலே இருக்கலாம்; இதைப் பெரிய நிபுணர்கள்

1968 பிப்ரவரி 29]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

எல்லாம் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், மத்திய அரசு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது, விவசாயம் தெரியாதவர்கள் வேண்டுமானாலும் இந்த விலை கொடுக்கக் கூடியதாக இல்லை என்று சொல்லலாமே தவிர, உண்மையிலே விவசாயம் தெரிந்தவர்கள், விவசாயம் செய்பவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய விலை போதுமானதாக இல்லை என்று சொல்லமாட்டார்கள் என்று இந்த மன்றத்திலே பதில் சொன்னார்கள். நான் அவர் சொன்னது சரிதான் என்று சொல்ல வரவில்லை. அது சரியாக இருக்கலாம். அந்த நேரத்திலே அவர் ஆளும்கட்சியிலே இருந்ததாலே சொன்னதாக இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் சிறந்த ஆலோசனைகள் சொல்ல வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இது கட்டுப்படியாக வில்லை; இந்த விலையில் எப்படிச் சமாளிப்பது, அதற்குப் பதிலாக பணக் காரர்களுக்கு வரி போடுங்கள், பணக்காரர்களுக்கு வரி போட்டு, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்திலே நாங்கள் சொன்ன சிறந்த யோசனைகளை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத காரணத்தால்தான் இன்றைய தினம் நாங்களும். ஆளும் கட்சியாக வர முடிந்ததீங்கள் நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லுங்கள். எதை எதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமோ, நல்ல திட்டமோ அதை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். ஒத்துக்கொண்டு அதன்படி எதை எதைச் செய்யலாமோ அதை எல்லாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருவார்கள் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மாநிலத்தினுடைய வருவாய் முதலிலே நீங்கள் ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்றபொழுது வருட வருமானம் 18 கோடி ரூபாய் என்ற நிலை இருந்தது. ஆனால் 15 கோடி ரூபாய் அவர்கள் வாங்கிய கடனுக்கு வட்டியாகக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையிலே இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினிடம் ஒப்படைத்து விட்டுச் சென்றார்கள். (திரு. கே. வினாயகம்: வீட்டுக்கு எடுத்துக் கொண்டு போகவில்லையே) எங்களுடைய வீட்டுக்கு எடுத்துப் போகவில்லையே என்று கே. வினாயகம் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஒத்துக்கொள்கிறேன். வீட்டுக்கு யாரும் எடுத்துக் கொண்டு போக முடியாது. இந்தச் சட்டமன்றத்திலே ஒழுங்கான வரவு-செலவுக் கணக்கு தாக்கல் செய்யவேண்டும். ஆனால் உங்களுடைய ஆட்சியிலேயே பணம் எப்படிச் செலவழிந்தது? பணக்காரர்களுக்குக் கிடைத்தது. பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்கள் ஆனார்கள். ஏழை விவசாய மக்களும் பாட்டாளி மக்களும் 20 ஆண்டு கால ஆட்சி தேவையில்லையென்று இன்றைய தினம் எதிர்க் கட்சியாக உங்களை அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். நல்ல ஆலோசனை சொல்லுங்கள் ஆட்சிக்கு. மீண்டும் வர தமிழகத்து மக்களிடத்திலே உங்களுடைய நிலையை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். மீண்டும் முயற்சி செய்து பாருங்கள். தமிழகத்து மக்கள் எல்லாம் அவ்வளவு சீக்கிரம் மறந்துவிட மாட்டார்கள். அதுவும் 18 கோடியை 200 கோடியாக உயர்த்தியவர்கள். பல ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாயைக் கடனாக வாங்கி மக்களுடைய தலையிலே கடன் சுமையை வைத்தவர்கள். இருந்தாலும் இன்று முயற்சி செய்து பாருங்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இன்றையதினம் நம்முடைய வருவாயிலே ஏறத்தாழ 23 சதவீதத்தை கல்விக்காக இந்த ஆண்டுக்கு ஒதுக்கி இருக்கின்றோம் அந்த மொத்தத் தொகை 56 கோடி ரூபாய். இது உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும். இதை எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்கள்—நான் எதிர்க்கட்சியினர் என்று சொல்வது எல்லாம் முன்பு ஆளும் கட்சியாக இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பது தான். நாம் ஆண்டுக்கு 40 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கினோம். இவர்கள் 56 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பாராட்டுகிறோம் என்று பாராட்டி இருக்கலாம். உள்ளதை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். அதைக் கூட பாராட்டாமல், நீங்கள் என்ன செய்து விட்டீர்கள், நாங்கள் போட்ட திட்டத்தின் பயனை நீங்கள் அனுபவிக்கிறீர்கள், எங்களுடைய திட்டத்தை நீங்கள் அனுபவிக்கிறீர்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களே. உண்மையிலேயே நல்ல திட்டங்களை வர

[திரு. எஸ். முருகையன்] [1968 பிப்ரவரி 29]

வேற்று, தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதுதான் எதிர்க்கட்சியினுடைய கடமை. நாங்கள் தொடர்ந்து 2 முறை எதிர்க்கட்சியாக இருந்தவர்கள். நீங்கள் ஆளும் கட்சியில் இருந்தவர்கள். ஆகவே, நீங்கள் ஆளும் கட்சிக்கு நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லலாம். நாங்கள் புதிதாக ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றவர்கள். நீங்கள் 20 ஆண்டு காலம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள். எந்த எந்தப் பிரச்சனை எப்படி எப்படிச் சமாளிப்பது என்பதில் எங்களுக்கு சற்று அனுபவம் குறைவாக இருக்கலாம்; அனுபவம் உள்ளவர்கள் நாங்கள் சொல்லுகிறோம் என்று நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லுங்கள். நல்ல யோசனைகள் சொல்ல வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் 3,000 ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பை இந்த அரசு கொடுத்திருக்கிறது. கல்வியிலே முக்கியமான ஒரு நல்ல திட்டம் இது. ஆசிரியர்களடைய நல்வாழ்வுக்காக இந்த அரசு என்றென்றும் பாடுபட இது சிறந்த ஒரு எடுத்துக்காட்டு. அதோடு மட்டுமல்ல 7,500 ஆசிரியர்கள் வாழ வழியும் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாணவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆசிரியர் பயிற்சி பெறுகிறார்கள் அவர்களுக்கு உடனடியாக வேலைகள் கிடைக்கக்கூடிய அளவிலே தான், முன்கூட்டியே இந்த அரசு 7,500 பேர்களுக்கு வேலைக்கு வசதி செய்திருக்கிறது. இதே நேரத்திலே 6 புதிய கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தவும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் ஏறத்தாழ 25 லட்சம் ரூபாய் தேவைப் படுகிறது. அதற்கு அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிறார்கள் 5 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். நான் இருக்கக் கூடிய திருவண்ணாமலை பகுதியிலே தொடர்ந்து 15 ஆண்டு காலம் காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். ஒரு கல்லூரிக்கு கொண்டு வருவதற்கு அவர்களாலே முடியவில்லை. முயற்சி செய்து பார்த்து விட்டு விட்டார்கள். பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் வந்த பிறகு அவருடைய முயற்சியால் அங்கே ஒரு கல்லூரி துவக்கப்பட்டது. 6 புதிய கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியும் தமிழக மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் ஒரு சிறந்த ஏற்பாட்டை இந்த அரசு செய்திருப்பதற்கு நான் மிகமிகப் பாராட்டுகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, சென்னை நகர சுற்றுப் புறத்திலிருப்பவர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி வழங்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மதுரை நகரத்திலிருப்பவருக்கும் நகர ஈட்டுப்படி வழங்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது இல்லாதிருந்தால் எதிர்க்கட்சி காரர்கள் சொல்லவில்லையே என்பார்கள். இப்பொழுது நீங்கள் பாராட்டி இருக்கின்றீர்களா? பாராட்டவில்லையே (திரு. கே. வினாயகம் குறுக்கீடு) அதை அடுத்த ஆண்டு பாரக்கலாம். எது எப்படியிருந்தாலும் நல்லவற்றை பாராட்டிச் சொல்வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே போல, ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்டவர்கள் நிலைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே 6 கோடிக்கு மேல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டும் அல்ல, ஹரிஜனங்களுக்குப் புதிய புதிய ஹாஸ்டல்கள் கட்டுவதற்குரிய வசதிகள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு உடைகள் வழங்கவும், வீட்டு மனைகள் கொடுக்கவும், தொழில், வாணிபம் செய்வதற்குக் கடன் கொடுக்கவும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் வழி செய்திருக்கிறார்கள்.

பாசனத் திட்டத்தின் கீழே 6 கோடியே 70 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே. இது உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நகரசபைகள் கடன் எழுப்புவது, பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளைப் பேணிவரும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வது போன்ற பல நல்ல

1968 பிப்ரவரி 29]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

திட்டங்கள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே இருக்கின்றன. அதோடு மட்டுமல்ல, விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள் வழங்குவதற்காக 70 இலட்சம் ரூபாயும், பம்பு செட்களுக்கு 100 இலட்சம் ரூபாயும், முதல் தவணை வழங்கப்பட்டுள்ள கிணறுகளுக்காக இரண்டாவது தவணையாக 250 இலட்சம் ரூபாயும், மின்சாரத் திட்டத்திற்கு 32 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதுவரையில் காங்கிரஸ் சர்க்கார் எந்த ஆண்டிலும் 12,550 பம்பு செட்டுகளுக்குக் கடன் வசதி கொடுத்தது கிடையாது. அந்த அளவில் வழிவகை செய்திருக்கிறது என்றால், நல்ல முறையில் வசதிகள் செய்திருக்கின்றன என்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு இந்த சர்க்காரை விட, எந்தச் சர்க்காரும் நல்லது செய்து விட்டது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த ஒரு ஆண்டுகாலத்தில் 43,000 பம்பு செட்டுகளைக் கொடுத்திருக்கிறது. இந்த அளவில் எந்த மாநிலத்திலும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. எந்த ஒரு ஆண்டிலாவது முன்னால் இப்படிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால், அதுவும் கிடையாது. இது விவசாயத் துறையின் பெரும் புரட்சி என்று சொல்ல வேண்டும். (குறுக்கீடு) இரண்டு வருஷம் என்கிறார்கள். மார்ச்சு ஆறுந்தேதிதான் ஒரு ஆண்டு ஆகிறது. இந்த ஒரே ஆண்டில் 43,000 பம்பு செட்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதை யாரும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. நஞ்சை நிலங்களின் பரப்பை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கான திட்டம் இருக்கிறது. விவசாயிகளின் குறைகளை நன்றாக உணர்ந்து, எந்தெந்த வகைகளில் அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியுமோ அந்த வகைகளில் இந்த அரசு செய்யும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு எங்களுடைய மாவட்டத்தில், சாத்தனூர் அணைக்கட்டிலிருந்து தண்ணீர் விட்டு 8,000 ஏக்கர் நிலம் அதிகப்படியாக ஒரு போகம் சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரும் உணவுத் துறை அமைச்சரும், விவசாயத் துறை அமைச்சரும் ஒன்று கூடி, அணையிலே இருக்கும் தண்ணீர் ஏன் வீணாக வேண்டும், அணையில் தண்ணீர் இருக்கிறது, கொடுக்கலாம் என்று துணிக்கலான காரியத்தைச் செய்தார்கள். நிபுணர்கள் கூட, பொறியியல் துறை நிபுணர்கள் கூட இது விஷப் பரிட்சை என்று நினைத்தார்கள். ஆனால், அமைச்சர்களுடைய தைரியமான காரியத்தால், 8,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டு, உணவுதானியம் சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட ரூ. 10 லட்சம் வரையில் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்குக் கடனாக வாரிவாரிக் கொடுத்தார்கள்; கேட்ட நேரத்திலெல்லாம் கொடுத்தார்கள்; கேட்டவுடன் உடனுக்குடன், இரவோ, பகலோ என்று பாராமல் வேலைசெய்து அதிகாரிகளும் கடன் கொடுத்தார்கள்—இதற்காக மூன்று தாசில்தார்களை நியமித்திருந்தார்கள்—உழைத்ததன் காரணமாக 8,000 ஏக்கர் நிலம் நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்யப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து விவசாயிகள் இந்த ஆண்டும், அந்த மாதங்களில் தண்ணீர் கொடுத்தால் விவசாயம் செய்ய முடியும், தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், தொடர்ந்து விவசாயத்திற்கு இந்த மாதிரி உதவிகள் செய்ய வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறார்கள். இருக்கக் கூடிய வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு, எந்த அளவிற்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அந்த வகையில் இந்தச் சர்க்கார் செய்யும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திருவண்ணாமலையில் இரண்டு கல்லூரிகளிலும் பட்டப் படிப்புக்கு யாராலும் முன்னால் வழி செய்ய முடியாமல் இருந்தது. அதை இன்றைக்கு பட்டப் படிப்புக்கு உகந்ததாகச் செய்திருக்கிறது இந்த அரசு. அதற்குப் பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ததற்காக இந்த அரசிற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

[1968 பிப்ரவரி 29]

திரு. கே. வினாயகம் : தலைவர் அவர்களே, திருவண்ணாமலையில் ஒரு கல்லூரி வந்ததாகச் சொல்கிறார்களே திரு. முருகைய்யன் அவர்கள், அது யாருடைய ஆட்சியில் வந்தது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஸ்தாபித்ததா அல்லது காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஸ்தாபித்ததா என்பதை மட்டும் தயவுசெய்து விளக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்படியெல்லாம் கேள்விகள் கேட்டுக்கொண்டே போனால், திருவண்ணாமலை எப்பொழுது ஏற்பட்டது என்று கேட்கும் நிலை கூட ஏற்பட்டுவிடலாம். அந்த நிலைக்குப் போக வேண்டாம்.

திரு. ரா. ரெத்தின தேவர் : தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பயன் அளிக்கும் வகையில் இருப்பதால் அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, விவசாயத்திற்கும், நீர் பாசனத்திற்கும், அதிகமாக ஒதுக்க வேலை என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு போக நிலத்தை இரு போகமாக்குவதற்கு இருக்கும் திட்டத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். வறட்சியான பகுதிகளில் கிணறு வெட்டுவது போன்ற காரியங்களை வரவேற்கிறேன். நடப்பு ஆண்டில் இராமநாதபுரம் பகுதியில் பெரும் மழை காரணமாக, கண்மாய்கள் உடைப்பெடுத்து பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சட்ட அமைச்சர் கூட அங்கே விஜயம் செய்தார்கள். அப்பொழுது மாவட்டக் கலெக்டரும் இருந்தார்கள். அப்பொழுது குறைபாடுகளைப் பார்த்து எந்த எந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அவற்றையே தவிர மாகச் செய்தார் அந்த மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்கள். அந்தப் பகுதியிலே 20 ஆண்டு காலம் காங்கிரஸ்காரர்கள் எந்த நல்ல காரியத்தையும் செய்து கிடையாது. அந்தப் பகுதி மக்களுக்கும் நல்லது கெட்டது என்று தெரியாது. ஆகவே, இப்படிப் பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்த இந்த சர்க்காரை நாய்கள் போற்றிப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம் அங்கே ஏற்பட்ட சிர்க்குடான நிலைமையைக் கண்டதும், உடனுக்குடன், ஒரு வார காலத்திற்குள்ளாக, சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகளை ஊக்குவித்து, கண்மாய்களை சரி செய்து, பஸ் போக்கு வரத்தையும் சரி செய்தார்கள். கண்மாய்களில் தண்ணீரைத் தேக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அதிகாரிகளை வைத்து மிகத் துரிதமாகச் செய்தார்கள். அதற்காக அந்த மாவட்டக் கலெக்டரையும், மற்ற ரெவினியூ அதிகாரிகளையும் நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். தாலுகா ஹெட்க்வார்ட்ஸ்-வில் ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கும் ஒரு வேலையைக் கொடுத்து, கலெக்டரும், மற்ற ரெவினியூ அதிகாரிகளும் உடனடியாக வேலைகள் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரே வாரத்தில் செப்பனிட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வீடு இழந்தவர்களுக்கு அந்த அந்த கிராமங்களுக்குச் சென்று, அங்கங்கே உதவிகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நாம் பாராட்ட வேண்டும். நாம் பெருமைப்பட்டு, மதிக்கத்தக்க விஷயம். மேலும், அந்தப் பகுதியில், பெருமழை பெய்ததன் காரணமாக ஏற்கனவே விதைத்த விதைகளெல்லாம், அடித்துக் கொண்டு போகப் பட்டு விட்டது. மீண்டும் பழுத்த விதைகளை அந்த மக்களுக்குக் கொடுத்து, விவசாயிகள் மறுபடியும் நாற்றுக்களைப் பாவி நடுவதற்கு வழிவகைகள் செய்தார்கள். பின்னால், பருவமழை இல்லாததன் காரணமாக, கண்மாய்களில் தண்ணீர் இல்லாததால், நஞ்சைப் புஞ்சைப் பயிர்கள் சாவியாகி விட்டன. சில இடங்களில் விளைச்சல் குறைவாகி யிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் கொள்முதல் செய்வதிலும், ஏற்கனவே கொடுத்த லோன் பகுதிகளை வாங்குவதிலும் கெடுபிடி காட்டாமல் வசூல் செய்ய புதிய அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கடந்த 20 ஆண்டு காலத்திலும் எந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலும் இராமநாதபுரம் என்ற பெயர் வந்ததே கிடையாது. இன்றைக்கு என் பகுதிக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று என்னுடைய மாவட்டத்தின்

1968 பிப்ரவரி 29]

[திரு. ரா. ரெத்தின தேவர்]

பெயரை இந்த ஆண்டில் தான் பார்க்கிறேன். அதற்காகப் பெருமைப் படுகிறேன். பாராட்டுகிறேன். அதோடு கூட, பஞ்சாயத்து யூனியனிலே நிதி பற்றாக்குறை காரணமாக ட்ராப்டர்கள் வாங்கமுடியாமல் இருப்பதைத் தீர்க்கும் வகையில் இன்றைக்குச் சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் நேரில் கண்டேன். இப்படிப்பல நல்ல காரியங்களை இந்தச் சர்க்கார் செய்து வருகிறது. என்னுடைய தொகுதி பற்றி, காரியப்பட்டி எம்.எல்.ஏ. கிருதமால் பிரச்சினை பற்றி மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரிடம் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

பஞ்சாயத்து யூனியனிலும், பஞ்சாயத்துக்களிலும் ஆஸ்பத்திரி கள் இயங்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. மேஜர் பஞ்சாயத்துக் களில்கூட இவை நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கப்படுவதில்லை. மருந்துகள் கிடைக்காததால் என்று காரணம் சொல்லுகிறார்கள். மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளை நமது அரசே ஏற்று நடத்தி, பொது ஜனங்களுக்கு வேண்டிய மருத்துவ வசதிகள் குறை பாடின்றிக் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த அரசு சில நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதை மறுப்பதில் ஒன்றும் பயன் இல்லை. எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், உடைப்பு எடுத்த கணமாய்களைச் செப்பனிடவேதற்காக ஒரு தனி டிவிஷனைப் பரமக்குடியில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கணமாய்கள் எல்லாவற்றிற்கும் லைவல் எடுத்து நேர்க்கரையாகப் போட்டால், நல்ல முறையில் அவற்றில் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கக்கூடிய நிலை அடுத்த ஆண்டாவது ஏற்பட முடியும் என்று பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஸ்பெஷலிஷன்களில் விசாரித்தால், கிராமத் வரவில்லை, பணம் வரவில்லை, வந்தவுடன் வேலையைத் துவக்கி விடுகிறோம் என்று சம்பந்தப்பட்ட இன்ஜினீர்கள் சொல்லுகிறார்கள். கூடுமானவரையில் இப்பொழுது இருந்ததே இந்த வேலையை ஆரம் பித்தால்தான், பின்னாடி நல்ல முறையில் செப்பனிட்டி, அடுத்த ஆண்டாவது தண்ணீர் தேக்கி வைக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும் என்று கூறிக் கொண்டு நான் விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்கின்ற முறையிலும், அதைப் பாராட்டுகின்ற முறையிலும், என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். இந்த வரவுசெலவுத் திட்டம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு, நேற்றையதினம் இங்கே பிரக டனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதி நிலை அறிக்கை, பொருளாதார நிபுணர்கள் அத்தனை பேர்களாலும் பாராட்டப்படும் அளவில் அமைக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

எனக்கு முன் பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாரும் புதிய வரி போடவில்லை என்பதைக் குறையாகச் சொன்னார்கள். 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கை புதிய வரிகள் போடப் படவில்லை என்பது மாத்திரமல்லாமல், உபரியான நிதி நிலை அறிக்கையாகவும் இருக்கிறது என்பதைக் குறித்துப் பாராட்டுத் தெரிவிக்க வேண்டிய நிலையிலும் நாம் இருக்கிறோம். சற்றேறக்குறைய 74 லட்ச ரூபாய் உபரியாகவுள்ள இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை, நேற்றையதினம் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் பட்ஜெட் அறிக்கை வருகின்ற நேரத்தில், மக்கள் எல்லோரும், புதிய வரிகள் ஏதாவது இருக்குமோ, அதிகப்படியான வரி எதையாவது போட்டுவிடுவார்களோ என்று மாநில சர்க்கார் பட்ஜெட்டைக் குறித்தும், மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட்டைக் குறித்தும் பீதியோடு இருப்பது வழக்கம். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையில் இருந்த

[திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1968 பிப்ரவரி 29]

மக்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் வகையில், இந்த மாநில சர்க்கார் புதிய வரிகள் ஏதும் போடாமல், உபரியான ஒரு பட்ஜெட்டைத் தயார்செய்து சமர்ப்பித்திருப்பதைக்குறித்து நாம் இந்த அரசை மிகவும் பாராட்ட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

உபரி என்று சொல்லும்போது, இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில், இந்தத் தமிழக அரசுக்கு நிதியைப் பொறுத்த வரையில் எந்த அளவுக்குப் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டன என்பதையும் நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். 1967-68-ம் ஆண்டில் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உதவித் தொகை 617 கோடி ரூபாயாக இருக்க, நமக்குக் கிடைத்தது 590 கோடி ரூபாய்தான். அந்த அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. 1967-68-ம் ஆண்டில் நாம் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் தொகை 20.30 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. 1968-69-ம் ஆண்டில் அது ஏழு கோடி ரூபாய் கூடுதலாக, நாம் 27.30 கோடி ரூபாய் கடன் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய உதவித் தொகை குறைந்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில், மத்திய சர்க்காருக்கு நாம் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் தொகை அதிகரிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட இந்தப் பொருளாதார நிலைமையில், வழக்கம் போல் பழைய சர்க்கார் முந்தைய ஆண்டுகளில் ரிசர்வ் பாங்கில் “ஓவர்ட்ராப்ட்” என்று தொகையை வாங்கிக்கொண்டிருந்த பழக்கத்திற்கு மாறாக, இந்தத் தமிழக சர்க்கார், சென்ற ஆண்டு “ஓவர்ட்ராப்ட்” கூட வாங்காமல், நிதி நிலையைச் சரிக்கட்டி, 74 லட்சம் ரூபாய் உபரியாக உள்ள உபரி பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்திருப்பதையாரும் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. ஒரு சில காரணங்களுக்காக மற்றவர்கள் வரவேற்காவிட்டாலும், பொருளாதார நிபுணர்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்த்து வரவேற்கத்தக்க அளவில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறது.

இவ்வளவுக்கும் பிறகும், 74 லட்சம் ரூபாய் உபரி பட்ஜெட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தாலும், மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிற திட்டங்கள் குறைக்கப்படவில்லை. பொருளாதாரத் துறையில் மாத்திரமல்ல. இயற்கையும் சென்ற ஆண்டு பொய்த்துவிட்ட நிகழ்ச்சியையும் பார்த்தோம். உணவு உற்பத்தியில் இயற்கையும் நமக்குப் பாதுகாக்கத்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளைவிட இந்த ஆண்டு மழையின் அளவும் குறைந்திருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தையும் உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் அறிந்திருப்பார்கள். 1965-66-ம் ஆண்டைவிட, 1966-67-ம் ஆண்டைவிட, 1967-68-ம் ஆண்டில் சற்றேறக்குறைய 23.1 சதவிகித குறைவான மழை பெய்திருக்கிறது. இன்றையதினம் அனைக்கட்டில் தண்ணீர் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்ற நிலைமையும் நமக்கும் தெரிந்ததே. 20, 25 அடி அணையில் தண்ணீர் இருக்கும் நேரத்தில், கூட, எங்களுடைய தஞ்சை மாவட்டத்தில், போதிய அளவு தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்ற குறை இருந்தாலும், அணையில் குறைவான தண்ணீர் இருக்கும் வரையில், சீராக, பக்குவமாக, தேவைப்படுகிற நேரத்தில், நீர்ப்பாசன இலாகா, குறிப்பாக, பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் தண்ணீர் விநியோக நல்லொரு முறையைக் கையாளுகிற காரணத்தால், நேர்மையான சிக்கன முறையைக் கையாண்ட நிர்வாகத் திறமையின் காரணத்தால், பயிர்கள் ஓரளவு தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிழைத்திருக்கின்றன. 23.1 சதவிகிதம் அதாவது, சற்றேறக்குறைய கால் பங்கு மழை குறைவாக இருந்தாலும், சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளைவிட இந்த ஆண்டு குறைவாக மழை பெய்திருந்த நிலைமையிலும், உணவு உற்பத்தியில் இரண்டு லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறது இந்தத் தமிழக அரசு. சற்றேறக்குறைய 60 லட்சம் டன் அதிகமாக உணவுத் தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மழை குறைவாக இருந்தும், பொருளாதார நெருக்கடி இருந்தும், விவசாயத் துறையில் இந்த ஆட்சியினுடைய முயற்சியினால், இந்த ஆட்சியினுடைய நல்ல நிர்வாகத்திறமையின் காரணமாக, நமக்கு அதிகப் படியான உற்பத்தி கிடைத்திருக்கிறது.

1968 பிப்ரவரி 29]

[திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அது, இந்த மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகின்ற மொத்த நெல் உற்பத்தியில் சற்றேறக்குறைய 60 சதவீதத்தை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மாவட்டமாகும். மேட்டூர் அணையை நம்பி வாழும் மாவட்டம். காலிரியையே பெரும்பாலும் நம்பி வாழும் மாவட்டம். இரண்டாவது போகத்தில், இரு போக சாகுபடியில், தண்ணீர்க் குறைவால் பல பகுதிகள் வீணாகப் போயிருக்கின்றன. இருந்தாலும், சென்ற ஆண்டைவிட, விவசாயத் துறையில், கடன் வசதி, செய்து அவ்வப்போது பணம் கொடுத்து, விவசாயிகள் நெல்லை விற்கின்ற நேரத்தில், கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள் மூலமாக நெல்லை விற்பது, உடனடியாகப் பணத்தைப் பெற்று, நல்ல முறையில் விவசாயிகள் எல்லோரும் பாடுபட்டதன் விளைவாக இந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்திருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் நான் விவசாய அமைச்சர் அவர்களை—மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏற்கனவே நமது சர்க்கார், இரு போக சாகுபடியில், தாள்பிடிக்குத் தண்ணீர் தீர்வை இல்லை என்று விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இரு போக சாகுபடி இந்த ஆண்டு செய்த விவசாயிகளுக்கு மாத்திரம்தான் அந்தத் தாள்பிடித் தண்ணீர் தீர்வை தள்ளுபடி ஆகிறது. ஆக, இப்படிப் பருவ மழைக் கோளாறு காரணமாகவும், இயற்கையின் காரணமாகவும், விரிவாகவே தஞ்சை மாவட்டத்தில் இரு போக சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தால், எல்லா இரு போக சாகுபடிக்குமே தண்ணீர் தீர்வையைத் தள்ளிக் கொடுக்க முடியுமா என்பதைச் சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கருதலாம், நாங்களே குறை சொல்லுகிறோம், நாங்களே கேட்கிறோமே என்று. யோசிக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். காரணம், இந்த இருபோக சாகுபடி என்பதில், கர்ணம், கணக்கப் பிள்ளைகளினால் பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. இரு போக சாகுபடி என்றால், இந்த ஆண்டு இரு போக சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் தீர்வை இல்லை; சென்ற ஆண்டு இரு போக சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் தீர்வை உண்டு. கர்ணம், கணக்குப் பிள்ளைகளுக்கு, இந்த ஆண்டு இரு போக சாகுபடியா, அல்லது சென்ற ஆண்டு இரு போக சாகுபடியா என்பதைத் தெரியவில்லை. விவரமாகக் கணக்கு எடுக்காத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், இந்த அரசு, ஏற்கனவே இருந்ததைவிட அதிகமாக விவசாயப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மூலம் நாம் பார்க்கின்றோம்.

எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காசிராமன் அவர்கள் புள்ளி விவரத்தை எடுத்து, அதிலே குறைந்திருக்கிறது, இதிலே குறைந்திருக்கிறது என்று காட்டினார்கள். கல்விக்காக அதிகமாக ஒதுக்கியிருப்பதைக் குறிப்பிடாமல், விவசாயத்திலே ஒருசில கருத்துக்களை மாத்திரம் சொன்னார்கள். சிறு பாசனத்திற்காகச் சென்ற ஆண்டு 11 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டது. இந்த ஆண்டு 13 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, இரண்டு கோடி ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதேபோல விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏறக்குறைய 29 கோடி ரூபாய் மொத்தமாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது கண்டு மகிழ்கிறேன். 1968-69ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சிகரமாக இருக்கிறது. தனித் தனியாக பல காரியங்கள் செய்திருந்தாலும், விவசாயத்திலே மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைக் கொண்டு வந்ததற்கு உள்படியே பாராட்டுத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். வேளாண்மைக்கு மாத்திரமல்ல, வேளாண்மையோடு கலவித் துறைக்கும் சென்ற ஆண்டைவிட அதிகமான அளவிலே இந்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். விவசாயத் துறையிலே விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற கடன் உதவிகள் எல்லாம் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள் மூலமாகவும், நில அடமான வங்கிகளின் மூலமாகவும் கொடுக்க சர்க்கார் திட்டமிட்டுள்ளது என்று நிதிநிலை

[திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1968 பிப்ரவரி 29]

அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியான தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும், அக்கிரகஸரஸ் ரைபைனான்ஸ் கார்ப்பொரேஷனாக இருந்தாலும், மார்க்கெட்டிங் சொசைடியாக இருந்தாலும், மத்திய பாங்காக இருந்தாலும் அவைகளுடைய நிர்வாகத்தை எல்லாம் சீரமைத்த பிறகுதான் இவைகளின்மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவியளிக்க முன்வரவேண்டும். முதலில் இவைகளின் நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்தி அமைக்க இந்த அரசு முன்வரவேண்டும். நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்தாமல் இருந்தால், மீண்டும், பழைய நிலைமையான தோன்றும். பழைய கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களையே வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்களைக் கொடுக்க ஆரம்பித்தால், பரம்பரை பரம்பரையாக இருக்கின்றவர்கள், பழக்கப்பட்டவர்கள், மக்களை எப்படி ஏமாற்றுவது என்ற விஷயம் தெரிந்தவர்கள் எல்லாம் அப்படியே தொடர்ந்து இருந்து இந்தத் திட்டத்தையே பாழ் படுத்திவிடுவார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்குச் சேர வேண்டிய உதவிகள் தக்க நேரத்தில் கிடைக்காமல் போய்விடும். ஆகவே, முதலில் இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களையும், கூட்டுறவுச் சட்ட திட்டங்களையும் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே நல்ல குறிக்கோள்களுடன் பல காரியங்களைச் செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். இவற்றிற்கெல்லாம் முத்தாய்ப்பு வைப்பதுபோல், பரிசுத் திட்டத்தின்மூலம் 1 கோடி ரூபாயைத் திரட்டுவது என்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் எல்லா வகைகளிலும் இருந்து விளங்குகிறது என்று கூறி, இதனைக் கொண்டுள்ள மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை மனமார வாழ்த்தி, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ப. மகாதேவன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதற்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. காசிராமன் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மிகவும் ஊன்றிப் படித்து, நல்ல முறையில் தக்க குறிப்புகளோடு மிக அழகாகப் பேசினார். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று, மத்திய சர்க்கார் மீது குற்றச்சாட்டுகள்—சார்ஜ்ஷீட் ; அடுத்து, மத்திய சர்க்காருக்கு கருணை மனுக்கள், வேண்டுகோள்—மெர்சி பெடிஷன் ; மூன்றாவது பகுதியாக மத்திய சர்க்காரிடம் உரிமைக்காக வாதாடுவது—க்ளெய்ம் பெடிஷன்—அதைத்தவிர “இது வரியில்லாத பட்ஜெட்” என்று ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் கூறினார்கள். அதற்கு எங்களுடைய அங்கத்தினர்கள் முன்னால் போட்டுவிட்ட வரிகளின் எண்ணிக்கையைப்பற்றி விவரமாகக் குறிப்பிட்டுப் பேசுகிறார்கள். குறிப்பாகப் பாரக்கும்போது, “ஒரு மாயாஜால பட்ஜெட்” என்றே இதைச் சொல்ல வேண்டும். “புயலைத் தடுப்பதற்கு நீண்ட நெடுஞ்சுவர்கள், ஏழைகளுக்கு அட்டையினாலான வீடுகள்”, என்று நீங்கள் சொன்னது ஒன்றும் இல்லாமல் இருந்தாலும், ஒரு புதுமை இருக்கவே இருக்கிறது. அதுதான் லாட்டரி திட்டம். லாட்டரி திட்டத்தினால் ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை ஸ்பெகுலேஷனாகக் கொள்ளலாம். அந்த ஒரு கோடி ரூபாய் வரவும் செய்யலாம் ; அல்லது லாட்டரி அடித்து வராமலும் போகலாம். இதை “லாட்டரி பட்ஜெட்” என்றுதான் பொதுமக்கள் கூறுகிறார்கள். செலவினங்களைக் குறைத்து வருவாய் அதிகமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இது புதுமை என்று சொல்கிறார்கள். வராத வருவாயை அதிகமாகக் காட்டி, செலவினங்களை குறைத்து அந்த முறையில் இது உபரி பட்ஜெட் என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

சிறு பசனாத் திட்டங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, இந்த இந்த மாவட்டங்கள் இந்த இந்த எண்ணிக்கை கொண்ட திட்டங்களைப் பெற்றிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருப்பது ஒரு புதுமை. ஆனால் சில

1968 பிப்ரவரி 29]

[திரு. ப. மகாதேவன்]

மாவட்டங்களை மட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு, மற்ற மாவட்டங்களைப்பற்றி அறவே விட்டுவிட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக குமரி மாவட்டத்தில் 64 ஆயிரம் நஞ்சை ஏக்கர்கள் மழையின்மீது தீய்ந்துவிட்டன. இதுபற்றி விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தந்தியடித்து, அவர்களிடமும், கருத்தாங்கிலும் கூறியிருக்கிறேன். இப்பொழுது மழை பெய்யக்கூடிய மாதங்கள் இல்லை. விசையேற்றங்களை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். முன்பு உறுப்பினர் திரு. சிதம்பரநாத நாடார் அவர்கள் மந்திரியாக இருந்தபோது, பம்புசெட் வைத்து காட்டினார்கள். நமது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கலந்து பேசலாம் என்று விவசாய அமைச்சர் கூறினார். பயிர்கள் எல்லாம் தீய்ந்துவிட்டன என்ற செய்தி பத்திரிகையிலும் வந்திருந்தது. காலாகாலத்தில் தண்ணீர் விட்டிருக்க வேண்டும்.

இந்த அமைச்சரவையைப் பார்த்து எதைக் கேட்டாலும் “படிப்படியாக” என்று சொல்வார்கள். இந்த படிப்படித் திட்டம் சிலவற்றிற்கு சரியாகாது. மேட்டூர் தேக்கத்திலிருந்து நீர் விடும்போது ஒரு மாவட்டத்திற்குப் பின் ஒவ்வொரு மாவட்டம் என்று படி படியாக விட்டுவந்தால், இந்த படிப்படித் திட்டம் பாழாகிவிடும். குமரி மாவட்டத்திற்கு விசையேற்றங்கள் வைத்திருந்தால் நல்லது. மற்றும் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாங்கள் “படி” என்று சொன்னாலே இந்த அரசுக்கு ஆத்திரம் வருகிறது. குழந்தைகளைப் பார்த்து “படி” என்று சொன்னாலும் ஆளும் கட்சி நண்பர்களுக்கு ஆத்திரம் வருகிறது. மேடையில், “காங்கிரஸ்காரருக்கு 20 வருடமாக பசி இருக்கிறதுபோலும், அதற்காகத்தான் படி அரிசி கேட்கிறேன், பாணையைத் தொங்க விடுகிறேன்” என்று கேட்கிறார்கள். இந்த அவையிலே திரு. மதியழகன் அவர்கள் இளைத்த இட்டிலியைக் கொண்டுவந்து காட்டியபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்களுக்குப்பசி அடங்கவில்லை, இளைத்த இட்டிலியல்லவா கிடைக்கிறது என்ற முறையிலா காட்டினார்? மக்களுக்காகத்தான் கேட்டார் காங்கிரஸ்காரர்களாகிய நாங்கள் 41 சதவீதம் என்ற முறையில் இருந்தாலும் கேட்க உரிமை இருக்கிறது. மீண்டும் சொல்லுகிறேன். உங்கள் மனதில் பறம்படியாகவே கேட்கிறோம். மக்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும்படியாகத்தான் படி அரிசி கேட்கிறோம், பாணைகளைத் தொங்கவிடுகிறோம். எங்கள் மாவட்டத்திலே 85 கிலோ கொண்ட கோட்டை அறுவடைக் காலத்தில் 75 ரூபாய் விற்கிறது. இரண்டு மாதங்களுக்குள் 100 ரூபாய் என்று ஆகிவிடும். இப்பொழுது படி அரிசி 4 ரூபாய் என்ற விலை இருக்கிறது. ஆகவே, மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய வேலைகளை எல்லாம் தக்க முறையில் செய்துதர வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையில் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவதாக எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பொங்கலுக்கு அரிசி போடுவதாகச் சொன்னார்கள். மக்கள் எல்லாம் அரிசி வரும் என்று பாணைகளை வைத்துக் காத்திருந்தார்கள். பொறுப்பான பதவியில் இருக்கும் இன்னொரு பெரியவர் பொங்கலுக்கு, தை மாதம் 1-ம் தேதியன்று திருச்செந்தூரில் படி அரிசித் திட்டம் வரும் என்று சொன்னார்கள். 1-ம் தேதியன்று அவரும் வரவில்லை. அரிசியும் வரவில்லை. அவர்கள் மீண்டும் வரும்போது கறுப்புக்கொடி காட்டினால், குண்டர்களை வைத்துத் தாக்குகிறார்கள். சட்டமும் ஒழுங்கும் அமைதியும் எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர், “நாங்கள் தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு சி. சுப்பிரமணியத்திற்கு டி. எஸ். பி. அனவிலு பாதுகாப்பு, கொடுக்கவில்லையா?” என்று கூறிக்கொள்ளலாம். ஆனால் பாதுகாப்புத் துறையினர் கை கட்டுப்பட்டு வருகிறார்கள். கோவை மாவட்டத்தில், கலெக்டர் அவர்களே மத்திய அமைச்சரைக் கூட்டிக்கொண்டு சென்ற கல்லடி வாங்கிக் கொடுத்தார் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, பொதுக்கூட்டத்திலே ஐம்பது பேர் வந்து கலாட்டா செய்யும்போது, போலீசார் அதைத் தடுக்காமல் எங்கள்மீதே லத்தி சார்ஜ் செய்வதை இன்று

[திரு. ப. மகாதேவன்]

[1968 பிப்ரவரி 29]

நாம் பார்க்கிறோம். இதை எல்லாம் பார்க்கும்போது எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்காதபோது நீங்களாகவே கொடுக்கிறீர்கள். அதற்காக நன்றி உடையவர்களாகவே இருக்கிறோம். ஆனால் கைகளைக் கட்டிவிடப்பட்ட பாதுகாப்பாளர்களை அனுப்பி என்ன பயன்? ஒரு பாட்டு சொல்வார்கள்.

“ நமக்கு மேலே ஒருவனடா,
நாலுந் தெரிந்த தலைவனடா ”

அவன் மேலே இருந்து பார்த்திருப்பான், என்று சொல்வார்கள். அப்படித்தான் இன்றைக்கு ரயில்பெட்டியைக் கொளுத்திவிடுகிறார்களா? காக்கிச் சட்டையை அணிந்த போலீஸ்காரர்கள் நூற்றுக்கணக்கில் சுற்றி இருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தேசியக் கொடி எரிக்கப்படுகிறதா? சும்மா நின்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்த்து நாங்கள் சட்டம் ஒழுங்கு என்பதே இல்லை என்று சொன்னால் நீங்கள் ஆத்திரப்படுமா? இரக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிலை வைப்பதற்கு கைதேர்ந்த இந்தச் சர்க்கார் ஆயிரம் ஆயிரம் காக்கிச் சட்டை போட சிலைகளைச் செய்து இனி ஆங்காங்கே நிறுத்தி விடலாம். இப்படிச் சிலைகளைப்போல போலீஸ்காரர்களை நூற்றுக்கணக்கில் ஆங்காங்கே சும்மா நிறுத்தி வைக்க வேண்டாம்.

வேலூரில் ஒரு பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டராக நியமனம் பெற 7 வருஷ சர்வீஸ் வேண்டும் என்றால் அவருக்குக் கிடையாது. 6 வருஷம் தான் இருக்கும். அவரை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றிகூட வழக்கு கோர்ட்டுக்குப் போய் இருக்கிறது. லெவி முறையை எடுத்துக் கொண்டால் ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்று தான் நீதி பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு போலீஸ்காரர்களுக்கு சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கைக் காப்பாற்றும் வேலை இல்லை. ஆங்காங்கேயுள்ள பாணிகளை அவிழ்த்தலும், போர்டுகளை அவிழ்த்தலும் ஆகிய வேலைதான் கொடுக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக சிறிது காலத்திற்கு முன்பு கயிறற்றில் ஒரு சவுக்கு, எங்கும் பக்கத்தில் தானாகத் தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. அதை யாரும் கவனிக்கக்கூட இல்லை. ஆனால் போலீஸ்காரர் போய் அந்தச் சவுக்கை அவிழ்த்து. ஆளும் கட்சிக்கு எதிராக காங்கிரஸ் காரர்கள் கட்டியது என்கிறார். தேர்தல் சமயத்தில் “ முச்சந்தியில் நிறுத்தவா, சவுக்கால் அடிக்கவா ” என்று சொன்னதை நாங்கள் மறந்தேவிட்டோம். பாணியைக் கட்டித் தொங்கவிட்டிருக்கிறார்களே என்றால்—மாண்புமிகு அமைச்சர்தான் சொன்னார்கள், பொங்கலுக்குப் படி அரிசி போடப்படும், பாணியைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று. எங்கே படி அரிசி, பாணை இதோ என்று நாங்கள் காட்டுகிறோம். நாங்கள் படி அரிசி கூடக் கேட்கவில்லை. நீங்கள் படி அரிசி, படி அரிசி என்று சொல்லி எங்களுடைய மறக்க அடிக்கிறீர்கள். நாங்கள் கேட்பது எங்கே 3 படி அரிசி என்பது தான். நீங்கள் தான் 3 படி அரிசி போடுவதாகச் சொன்னீர்கள். எங்களைப் பிச்சைக்காரன் என்று சொன்னாலும் சொல்லுங்கள். நாங்கள் எங்கே 3 படி அரிசி என்று கேட்கத்தான் செய்வோம். பாணியைக் காட்டுகிறார்கள் என்று ஆத்திரப்பட்டு என்ன செய்வது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சவுக்கை மரத்தில் கட்டியிருந்ததாகச் சொன்னார்கள். கடலூரிலும், நாகர்கோயிலிலும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரைப் போல பொம்மை செய்து அதைச் சவுக்கால் அடித்துக் கொண்டே போயிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஆதாரத்துடன் சொல்ல முடியும்.

திரு. ப. மகாதேவன் : நாகர்கோயிலைப் பொறுத்தவரை நான் சொல்ல முடியும். பயிர்கள் தண்ணீர் விடாமல் தீய்ந்துவிட்டன என்றதால் “ கரிவு அரக்கன் பொம்மை ” செய்து வைத்திருந்தார்கள். குறிப்பாக நானும், எங்கள் டெபுடி லீடர் அவர்களும் கூட அங்கே சென்று, அப்படிச் செய்யக்கூடாது, அதைக் கொளுத்துவது என்பது எல்லாம் சரியல்ல

1968 பிப்ரவரி 29]

[திரு. ப. மகாதேவன்]

என்று சொன்னோம். அங்கே அதைக் கொடுத்தவில்லை. என்றைக்கும் நாங்கள் பண்பாட்டை இழந்தவர்களாக நடக்கமாட்டோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உலகத்தமிழ் மகாநாட்டின் பெயரால் நிறையச் சிலைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். சிலப்பதிகார ஆசிரியர் இளங்கோவடிக்கு சிலை வைக்கவில்லை என்கிற குறை எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அவர் சேர நாட்டைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம். இங்கே நாம் பேசுவது சிலம்புக் கதையைத்தான். ஆனால் இளங்கோவை மறந்துவிட்டோம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : வைக்கப்பட்ட சிலைகள் எதுவும் அரசாங்கச் செலவிலோ, அரசாங்கப் பணத்திலோ வைக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு சிலையையும் ஒவ்வொரு பகுதியினர், ஒவ்வொரு குழுவினர் தங்கள் தங்கள் செலவில் தந்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் இளங்கோவுக்குச் சிலை வைக்க முன்வந்து முயற்சி எடுத்திருந்தால் அதை நாங்கள் வைத்திருப்போம்.

திரு. ப. மகாதேவன் : அமைச்சர்கள் எல்லோரும் சிலைகளை உற்சாகமாகத் திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இளங்கோ நினைவு வரவில்லை என்றுதான் நினைக்க முடியும். கதாபாத்திரத்திற்குச் சிலை வைக்கவில்லை. குறிப்பாக ராமனுக்குச் சிலை வைக்கவில்லை. கம்பனுக்குச் சிலை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சிலப்பதிகார பாத்திரத்திற்குச் சிலை வைத்தவர்களுக்கு, அதன் ஆசிரியர் இளங்கோவுக்குச் சிலை வைக்க வேண்டுமென்று தோன்றவில்லை. ஜோஸ்யத்திலே நம்பிக்கை இல்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “இளங்கோதான் மன்னனாவான்” என்று ஒரு ஜோஸ்யன் சொன்னதற்காக அதை எதிர்த்து—அதில் நம்பிக்கை வைக்கக்கூடாது, அது மூட நம்பிக்கை என்பதைக் காட்டுவதற்காக இளங்கோநாடு துறந்தவர். அவருக்கு சிலை வைக்கவில்லை என்பதற்காகச் சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மகாநாடு நடத்தினார்கள். நாம் எல்லாம் பாராட்டும்படியாக அமைச்சர்கள் எல்லாம் தமிழை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் தமிழ் வளர்க்கப்படுகிறதா? இன்றைக்குக் காலையில் சட்டமன்றத்திற்கு வரும் போது அந்த பஸ்ஸில் ஒரு நிகழ்ச்சி. அந்த பஸ்ஸில் ஒரு குறள் எழுதப்பட்டிருந்தது.

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்ததனை! அவன்கண் விடல்

என்பதற்கு நான் ஒரு அர்த்தம் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். பஸ்ஸில் குறள்! எழுதினால் கண்டெக்பரிடம் பொருள் கேட்கவேண்டுமா என்றார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நடந்தது பஸ்ஸில் உள்ளவர் ஒருவர் விளக்கம் கொடுத்து வந்தார். பெண்களைப் பார்த்து “இதனை” எனக் கூந்தலைத் தொட்டு, இதனால் என்பதற்குக் கைகளைக் காட்டி இவன், முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து எனச் சொல்லுகொண்டு போனார்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதனால் பஸ்களில் குறள் எழுத வேண்டாம் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினரின் அபிப்பிராயமா?

திரு. ப. மகாதேவன் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. எழுதுவதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் பஸ்ஸில் எழுதப்படுகிற குறளுக்கு எந்தவிதமான விளக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைத்தான் சொன்னேன். அதை இந்த மன்றத்தில் சொல்வதற்கே கூசுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் இந்த மன்றத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள குறையும் அழித்துவிடலாமா?

திரு. ப. மகாதேவன் : இந்த மன்றத்திலும் குறள் எழுதலாம். பஸ்களிலும் எழுதலாம். நான் எதையும் அழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு பஸ்ஸில் வருகிறபோது நடந்த சம்பவத்தைத் தான் சொன்னேன். இப்படி . . .

[1968 பிப்ரவரி 29]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அது திருக்குறளைப்பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் வைத்திருக்கிற மதிப்பைத்தான் தெளிவாக்குகிறது. (ஆரவாரம்.)

திரு. ப. மகாதேவன் : கை தட்டுவதற்கென்றே ஒரு கூட்டம் இருந்தால் நான் அதைக் குற்றம் சொல்லவில்லை . . . (உறுப்பினர் கள் பலர் எழுந்திருந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினர் திருக்குறளைப்பற்றி இவ்வளவு இழிவான முறையில் சொன்னவற்றைத் திரும்பப்பெற்றுக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. ப. மகாதேவன் : நான் சொன்னது இன்று காலை பஸ்வரில் நடந்த சம்பவத்தை . . .

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : உறுப்பினர் இங்கே எடுத்துச் சொன்ன பொருள்.

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்த
ததனை அவன்கண் விடல்

என்ற குறளுக்கு பொருந்தும் என்று ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா ?

திரு. ப. மகாதேவன் : இல்லவே இல்லை. நான் மறந்தும் அவ்வாறு நினைக்கமாட்டேன் என்று உறுதியாகச் சொல்கிறேன் . . .

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : கனம் உறுப்பினர் பேசுகிறபோது கைதட்டுவதற்காகவே ஒரு கூட்டம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்தப் பேரவையில் கண்ணியத்திற்கு உட்பட்டு பாராட்டப்பட வேண்டியவற்றைச் சொன்னால் உறுப்பினர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். வரவேற்கிறார்கள். அப்படி இருக்க கை தட்டுவதற்கென்றே ஒரு கூட்டம் இருப்பதாகச் சொல்வது இந்தப் பேரவையை, பேரவை உறுப்பினர்களை அவமதிப்பதாக ஆகும். அதை ஒழங்குபடுத்த வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

திரு. ப. மகாதேவன் : கனம் உறுப்பினர் திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்கு நன்றி. அதற்கென்றே ஒரு கூட்டம் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. தட்டுவதே தொழிலாகப் போய்விட்டது என்றுதான் சொன்னேன். எதற்கும் கைதட்டுவது என்றாகி விட்டது என்ற பொருளில் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்கள் நான் குறளைப் பற்றி குறை சொல்வதாக நினைக்கவேண்டாம். அப்படி இருந்திருந்தால் நான் இளங்கோவுக்குச் சிலை வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கமாட்டேன். நான் குறளைத் தவறாக மதிக்கவில்லை . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குறளைத் தவறாக மதிக்கவில்லை. குறளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பஸ்வரிலே வைத்துவிட்டதே என்பதால் தவறாக நினைக்கத் தூண்டுகிறது. அவ்வளவுதான்.

திரு. ப. மகாதேவன் : பஸ்வரிலே பேசுகின்ற பேச்சைக் கேட்டுக் கொதிப்பு அடைந்தேன் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கொதிப்படைந்த கனம் உறுப் பினர் அவர்கள் அந்தக் குறையினுடைய உண்மையான பொருளைச் சொல்லி யிருப்பார்களானால் குறளைப் படித்தவர்கள் என்ற பெருமை ஏற்பட்டிருக் கும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அமைச்சர்கள் குறுக்கிட்டுப் பேசுவது உண்டு என்பதை உணருகிறோம். ஆனால் அடிக்கடி குறுக்கிடுவது முறையல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் விளக்கங்கள் தரவேண்டுமானால் அதற்கு அநேக சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. அடிக்கடி வேண்டுமென்றே குறுக்கிடுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 29]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : யாரையும் குறுக்கிட்டுப் பேசி முடித்துவிடவேண்டுமென்ற எண்ணம் அமைச்சர்களுக்கு இல்லை. குறளைப் பற்றி இழிவான மொழிபெயர்ப்புக் கூறப்பட்டது என்ற அளவிலேதான் கொதிப்படைந்து விளக்கம் கூற முற்பட்டோமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

திரு. ப. மகாதேவன் : என்னைப் பற்றித் தவறாக பழியாக பத்திரிகையிலே வரவேண்டுமென்றுதான் அமைச்சர் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கொதிப்படைந்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தந்தை என்று அவர்கள் சொல்கின்ற பெரியார் அவர்கள் தமிழைக் காட்டுமிராண்டி மொழி என்று குறிப்பிட்டார்களே, அப்பொழுது அவர்கள் உணர்ச்சி எங்கே போயிற்று? இதுதான் தமிழினுடைய பண்பா அல்லது உணர்ச்சியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எங்கே போய்விட்டது உணர்ச்சி என்று கேட்டார்கள். முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் டேரில் கண்டன வாரம் என்று அவர் சொன்னாரே, அன்று உங்கள் உணர்ச்சி எங்கே போயிற்று?

திரு. ப. மகாதேவன் : கேள்விக்குக் கேள்வி பதிலாகாது. பெரியார் அவர்கள், சுப்பிரமணியத்திற்கே இந்தக்கதி என்றால் சட்டமும் ஒழுங்கும் இந்த நாட்டில் எப்படி இருக்கும் என்று சொன்னார்களே அதை நினைவுறுத்திக்கொண்டு, போலீஸ் நிர்வாகத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு போஸ்ட்கள், எஸ். பி. போஸ்ட்களுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒருவர் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து நடக்க முடியாதவர். அவருக்கும் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குறைகளைச் சட்டிக்காட்டுவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறோமே தவிர குறைசொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை—இவற்றால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டாமல் இருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ராஜாங்கம் : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னால், இந்த நாட்டில் உள்ள குறிப்பிட்ட கட்சியினர், குறிப்பிட்ட தலைவர்கள், உள்ளபடியே அரசியலிலே அனுபவமுள்ளவர்கள் என்று எங்களாலே எண்ணப்பட்டவர்கள் கூட இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் 20 கோடி பற்றாக்குறை அல்லது 10 கோடி பற்றாக்குறையில் வரும் என்று பத்திரிகையிலே செய்தி கொடுத்தது மட்டுமல்ல, பொது மேடைகளிலும் அப்படி ஜனங்களிடையே பேசி வந்தார்கள். நாங்கள் எல்லாம் நினைத்தோம், ஒரு வேளை பற்றாக்குறை ஏற்படுமோ என்று. ஒருபடியுமறித் திட்டத்தை ஈடுகட்ட வேண்டியிருக்கிறதே, என்ன என்ன நடவடிக்கை சரிக்கட்ட வேண்டியிருக்கிறதோ, பொருளாதாரத் தட்டுப்பாடு தவிர்க்கமுடியாத செலவினங்களால் ஏற்பட்ட நடக்கமுடியாமல் அரசாங்கமே ஸ்தம்பித்து விடுமோ என்ற ஜயங்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டன. அந்த நிலையை சிலர் நிலைவரச் செய்தார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்ததற்கு என்ன காரணம் என்று பார்த்தால், ஒரு அரசாங்கம் பலவீனமாக வேண்டுமென்றால், பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டுகளும், போடக்கூடாத வரிகளும் போட்டால் அந்த அரசாங்கம் அழிந்தே தீரும் என்ற உண்மையை அவர்கள் அறிந்து விட்டார்கள். அந்த உண்மையை அறிந்துகொண்டதால்தான் அவர்கள் அப்படி மேடைகளிலே பேசினார்கள். பத்திரிகையிலே போட்டார்கள், பற்றாக்குறை இல்லாமல், வரிகள் இல்லாமல், கோடிக்கணக்கான கிட்டத்தட்ட 10 கோடி ரூபாய் செலவினங்களைச் சரிக்கட்டக்கூடிய வகையில் வரிகள் இல்லாமல் நிதிநிலை அறிக்கை கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த சர்க்காரை எந்தக் கட்சியாலும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. ஆனால் வதற்கு வரவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவர்களால் வேண்டுமானால் இது பாராட்டப்படாமல் இருக்கலாம்.

[திரு. என். ராஜாங்கம்]

[1968 பிப்ரவரி 29]

நாங்கள் குறைகள் சொல்லுகின்றபொழுது குறிப்பிட்டு இந்த இடங்களில் குறைகள் இருக்கின்றன என்று காட்டித்தான் விவாதித்து இருக்கிறோம், சட்டப் பேரவை பழைய நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால்கூட அது தெரியும். ஆனால் இப்பொழுது எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறவர்கள், அன்று ஆண்ட காங்கிரஸ் கட்சியினர் அரசியல் அனுபவம் உள்ளவர்கள் கூட பாராட்டித் துணியமாட்டார்கள் என்பதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. அது அவர்களுடைய பழக்கம். 1968-69ம் ஆண்டில் கல்விக்காக மட்டும் நம்முடைய அரசாங்கம் 56 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தாலும் அந்த அளவுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதால் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அடுத்த நடப்பு ஆண்டுமுதல் 6 கல்லூரிகள் கிறக்கப் போவதாக நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பு காணப்படுகிறது. சொல்கிறவர்கள் சொல்வார்கள், நாங்கள் ஏற்கனவே திட்டங்கள் போட்டுக் காரியங்கள் செய்து வைத்தோம், ஆகவே உங்களுக்குச் சலபமாக இருக்கிறது என்று. விவசாய அபிவிருத்தியைப் பற்றிச் சொன்னாலும் சரி, கல்வி அபிவிருத்தியைப் பற்றிச் சொன்னாலும் சரி, தொழில் அபிவிருத்தியைப் பற்றிச் சொன்னாலும் சரி, அவர்கள் “நாங்கள் திட்டம் போட்டுச் செய்ததன் பயனாகத்தான் இவையெல்லாம் வந்தன, ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட உங்களுக்கு அவை உதவிகரமாக இருக்கின்றன” என்று சொல்லி, நாங்கள் முழுமையும் செய்யவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார்கள். இந்தச் சட்டசபையை ஒருவன் உண்டாக்கினான், நாம் சட்டங்கள் செய்கிறோம். இப்பொழுது சட்ட சபையை நான்தான் உண்டாக்கினேன் என்று சொன்னால் அவனுடைய வாதம் எந்த அளவில் இருக்குமோ அந்த அளவில் தான் இப்படிப் பேசுகின்றவர்களுடைய வாதமும் இருக்கும். பிட்டி எங்கர் காலம் முதல் 1947-ஆம் ஆண்டு வரை போடப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகளை எடுத்துப் பார்த்தால் கூட எல்லாம் பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கைகளாகத் தான் இருந்திருக்கின்றன. புதிதாக பொறுப்பை ஏற்ற அரசு, ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு பற்றாக்குறை இல்லாத, வரியில்லாத நிதிநிலை அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறது. 1937-ஆம் ஆண்டில் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில், ராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த பொழுது இவர்களால் நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்க முடியாது என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் ராஜாஜி அவர்கள் பொருளாதார நிபுணர்களை வைத்துக்கொண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து லண்டனுக்கு அனுப்பினார்கள். பெரும் பெரும் பொருளாதார நிபுணர்கள், தலைசிறந்த நிபுணர்கள் எல்லாம் இங்கே இருக்கிறார்களே என்று பாராட்டியது உண்டு. இப்பொழுது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை மற்ற மாநிலங்களும் உலகம் பூராவும் பாராட்டுகிறது. ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டபோது இருந்த பொருளாதார நிலை, சிக்கல்கள், விலைவாசிகள் ஏற்றம் இத்தனைக்கும் இடையில் இப்படியொரு ஆட்சியை முறையாக நடத்தி, இதற்கு முன்னால் திட்டத்தின் பலனாக நடத்தியது போல் அல்லாமல், திட்டத்தின் துணைகொண்டல்லாமல் சராசரி அரசியல் காரியங்களைச் செய்து நல்ல பட்ஜெட்டை தயாரித்து, அதை உலகம் தெரிந்து கொள்கிற வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகின்ற அளவில் தமிழக அரசாங்கம், தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலம் அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் இது நமக்கு ஒரு ரெலவன்ட் ரெக்கார்ட். இது தமிழ் நாட்டிற்குரிய எந்த ஆட்சி வந்தாலும், எப்படி மாறினாலும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கை என்றைக்கும் வழிகாட்டியாக அமைந்திருப்பது, பாதுகாப்பாக அமைந்திருக்கின்ற ஒன்றாக இருக்கிறது.

கல்விக்காக 23 சத விதம் திட்டமிட்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர நம்முடைய முன்னோர்கள் இந்த நாட்டை விட்டு அயல் நாடுகளுக்குச் சென்று எப்படியாவது பிழைப்பு நடத்த வேண்டுமென்று போனவர்களுக்கும், அப்படிப்பட்ட தமிழர்கள் இலங்கையிலிருந்து திரும்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காக நீலகிரியிலும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலும் 3½ கோடி ரூபாய் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

1968 பிப்ரவரி 29]

[திரு. என். ராஜாங்கம்]

வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் 300 ஏக்கர் நிலத்தில் அவர்களைக் குடியேற்றி தகுந்தவாறு வேலை வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தவர்களை ஆதரிக்க வேண்டுமென்ற வகையில் இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது.

முன்பு இருந்த சர்க்கார் கடந்த 20 ஆண்டுகளில் விவசாயத் துறைக்காக எவ்வளவோ செலவழித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பயன் ஏற்படவில்லை. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 2,800 கோடி ரூபாய்; இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 4,060 கோடி ரூபாய் என்று நினைக்கிறேன் — தவறு இருந்தால் திருத்திக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் — மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பத்தாயிரம் கோடி ரூபாய் என்று செலவு செய்ததிலே கிட்டத்தட்ட நானூறு, ஐநூறு கோடி ரூபாயைத் தமிழகத்திலே விவசாயத்திற்காகச் செலவழித்தும் அரிசி கிடைக்காத நிலைதான் இருந்தது. விலையைப் பற்றிக் கூடக் கவலை இல்லை; அரிசி சந்தைக்கு வராத நிலை இருந்தது. இதைப் பற்றி நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது இந்தச் சட்டசபையில் கேட்டோம். பதில் சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த 60-க்கு மேற்பட்ட அங்கத்தினர்கள் — காங்கிரஸ் கட்சியைத் தவிர மற்ற எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் பக்கத்திலே உள்ள அறையிலே தான் உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். நாங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து மவுன ஊர்வலமாக கோட்டைக்குள் வரும்போது இந்த நாட்டையே அவமதிக்கிற முறையில் கோட்டையின் வாயிலிலே “உண்ணாவிரதம் இருப்பது உடம்புக்கு நல்லது” என்ற போர்டு வைத்திருப்பதைக் கண்டோம். இந்த போர்டு அரசாங்க உத்தரவின் பேரில் வைக்கப்பட்டதா என்று கேட்டதற்கு “யார் வைத்தது என்று தெரியாது” என்று சொன்னார்கள். கோட்டையின் எல்லையிலேயே இந்த நிலை என்றால் வெளியிலே எந்த அளவுக்கு இருக்கும் என்று எண்ணி வேதனைப்பட்டோம். அதைப் பற்றிக் கேட்போது பதில் சொல்லவில்லை. நாங்கள் பக்கத்து அறையிலே உண்ணாவிரதம் இருந்த நேரத்தில்—முதலமைச்சர் வரவேண்டாம் — வேறு சாதாரண அமைச்சர் கூட வந்து பார்த்து எந்த வார்த்தையும் சொல்லவில்லை.

இன்று அந்த நிலைமையா இருக்கிறது? நாங்கள் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும்போது அரிசியின் விலை என்ன? இப்போதுள்ள விலை என்ன? மற்றப் பொருள்களின் விலை என்ன? யாருடைய அரசு என்று பார்க்காமல், தமிழக மக்கள் நன்மை அடைய வேண்டுமென்ற முறையில் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றி மனசாட்சி யோடு பார்த்துப் பதில் சொல்லுங்கள். அன்று அரிசியே கிடைக்காத நிலை இருந்தது. இன்று அரிசி தெருத் தெருவாகக் குவித்து விற்கப்படுகிறது. ஒரு ரூபாய் ஆறரை, ஒரு ரூபாய் முப்பது காசு, ஒரு ரூபாய் பத்து காசு என்று இத்தனை பரகங்களுக்காக விற்கப்படுகிறது. இந்த அளவுக்குத் தெருவிலே அரிசி விற்கிற நிலை வந்த பிறகும் நாட்டிலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளவில்லையா? விவசாயத் துறையில் எந்த அளவுக்குப் பாடுபட்டு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மனதார ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

அன்று ஒரு படி எரு கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டோம். இந்த பத்து மாதங்களில் விவசாயிகளிடையே எரு கிடைக்கவில்லை என்ற புகாரே இல்லை. ஒரு போக சாகுபடியை இரண்டு போகமாக்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இது சில இடங்களிலே பயன் அடைந்திருக்கலாம்; சில இடங்களிலே பலன் அடையாமல் இருக்கலாம். எடுத்த முயற்சிக்கு வானிலை நமக்கு ஒத்தாசை செய்யவில்லை. இந்த விவசாயத் துறையிலே, அமைச்சர்கள் எடுத்த முயற்சியை, அதிகாரிகள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியை யாரும் குறைத்துச் சொல்ல முடியாது. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரை அவர்களுக்கு இருக்கிற ஒரே குறை தாங்கள் உற்பத்தி செய்கிற உணவுப் பொருள்களுக்கு விலையேற்றி விற்க வழி செய்ய வேண்டுமென்பதாகும். இந்த 10 மாத காலத்தில் எந்த ஒரு விவசாயிக்கும், பெரிய விவசாயிக்கும் நஷ்டம் ஏற்பட்டு நாட்டை விட்டு

[திரு. என். ராஜாங்கம்]

[1968 பிப்ரவரி 29]

ஒடிவிடக்கூடிய நிலை இல்லை. விலை குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக விவசாயம் செய்வதிலே கொஞ்சம் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் “கொஞ்சம் பொறுங்கள்” என்று சொல்லுங்கள். இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை மக்கள் முன்னேற வேண்டுமென்ற முறையில் பெரும் விவசாயிகள், கொஞ்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதைக் கூடப் பொறுத்துக் கொள்ளலாம். அடுத்த ஆண்டில் அதை ஈடு செய்வது பெரிய காரியமல்ல. அந்த நிலையில் நாட்டின் நிலை கருதி விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும்.

சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் என்ற வகையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத் திற்கும் கிணறுகள் தோண்டவும், விசையேற்றங்கள் அமைக்கவும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புள்ளம்பாடி பகுதிக்கு 2,650 கிணறுகளுக்கும் 4,000 விசையேற்றங்களுக்கும், தருமபுரியில் 9,000 கிணறுகளுக்கும், 9,000 விசையேற்றங்களுக்கும் இது போன்று பல பகுதிகளில் கிணறுகள் தோண்டவும், விசையேற்றங்கள் அமைக்கவும் சிறு பாசனத் திட்டங்கள் என்ற வகையிலே இருபது கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கி இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்து கொண்டு வருகிறது. இவையெல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்படுத்தப்பட எதிர்க் கட்சிகள் எல்லாம் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்க வேண்டும். “நாங்களும் ஒத்தாசையாக இருக்கிறோம், உறுதுணையாக இருக்கிறோம்” என்ற வகையில் நீங்கள் நடந்து கொண்டால் அதனால் இந்த நாடு முன்னேறும். பொது மக்கள் இரண்டு பேருக்கும் வேண்டியவர்கள் தான். அரசியல் லாபம் கருதி நடந்து கொண்டவது சரியல்ல. (மணி அடிக்கப்பட்டது) எனக்கு இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் அதிகமாகக் கொடுங்கள்....

இன்று நாட்டிலே தொழில் முன்னேற்றமும் இல்லாமல் இல்லை. கடலூரில் தொழிற்பேட்டை ஆரம்பிக்க இரண்டு லட்சம் ரூபாய்க்கும் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதை நான் சொந்த முறையிலும், அந்த வட்டாரத்தின் நன்மையைக் கருதியும், வரவேற்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்பட்ட மக்கள் ஆகியோருடைய முன்னேற்ற மெல்லாம் பாதிக்கப்படும் என்று எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் முன்பு பேசினார்கள். எனக்கு வேண்டியவர்களே பேசினார்கள். என்னோடு உண்டவர்கள், என்னோடு படித்தவர்கள், என்னோடு உறவு உள்ளவர்கள் தான், ஆனால் அரசியலில் மட்டும் அவர்கள் கருத்துக்களில் அப்பாற் போனவர்கள். மூன்று தலைமுறை ஆட்சி நடந்திருக்கிறது. முதல் ஆட்சி நன்றம் செய்தது, இரண்டாவது ஆட்சி அதைப் பின்பு தொடர்ந்தது, மூன்றாவது ஆட்சியும் அதைப் பின்பு தொடர்ந்து வருகிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உயர்வு காணும் வரையில் அதைச் செய்து தான் ஆகவேண்டும். முதலில் 1926-ல் லேபர் டிப்பார்ட்மென்ட் வந்தது. அப்போது லேபர் கமிஷனர் இருந்தார். இப்போது டைரக்டர் ஆஃப் ஹரிஜன் வெல்பேர் என்று பெயர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இலாகாவின் பெயரும், அதிகாரியின் பெயரும் தான் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. மாற்றப்படி எல்லாம் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. சைமன் கமிஷன் வந்தபோது அந்த இலாகா உருவாயிற்று. அதற்கு யார் காரணம்? அதற்குக் காரணம் ஐந்தாம் ஜார்ஜ் தான். வெள்ளவிழா நடந்தது. இரட்டைமலை சீனுவாசன் லண்டனில் போய் சொன்னார், நான் தீண்டத் தகாதவன், உங்களைப் பார்க்க வந்தேன் என்று. தீண்டத் தகாதவன் என்றால் யார் என்ற பிரச்சனை லண்டனில்தான் உருவாயிற்று. தீண்டத் தகாதவர்கள் என்றால் என்ன என்று அவர்களுக்குத் தெரிய வில்லை. அப்படி என்றால் என்ன என்று கேட்டார்கள். தீண்டத் தகாதவர்கள் என்றால் எங்களை யாரும் தொட மாட்டார்கள், நாங்கள் பொது இடங்களுக்குப் போக முடியாது, இப்படி ஒரு பிரிவு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இப்படி ஒரு சங்கடம் இருக்கிறதா என்று கேட்டார். எட்டாம் எட்வர்ட். அப்போது பட்டம் சூட்டும் நிலை. அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் பட்டத்திற்கு வந்தவுடன் I will drive the devil of untouchability after I assume the Throne using the scepture as a cane. என் செங்கோல் என்ற பிரம்பால் தீண்டாமை என்ற

1968 பிப்ரவரி 29]

[திரு. என். ராஜாங்கம்]

பேயை விரட்டி அடிப்பேன். ஆகவே நான் பட்டத்துக்கு வந்தவுடன் அந்தப் பேயைத் துரத்துவேன் என்றார். இங்குள்ள காந்திஜி, மற்ற பெரிய மனிதர்கள், மத வெறியர்கள் ஆகியவர்களுக்கு அது ஒரு அடியாக இருந்தது. சோமசுந்தரத்தை அடித்தவுடன் ஊரில் உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் அடிபட்டது என்றுள்ள கதையைப் போல் அப்படி சக்கரவர்த்தி சொன்னவுடன் அதைக் கண்டு எல்லோரும் பயந்தார்கள். அது ஒரு பெரிய கதை, இப்போது வேண்டாம். அதுதான் ஆரம்பக் காலம். இந்தியாவிற்கு ஆள் அனுப்பி அதுபற்றி ரிப்போர்ட் செய்ய சைமன் கமிஷன் வந்தது. அப்போது காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் அவருக்கு கருப்புக் கொடி காட்டினார்கள். அது அரசியல் விஷயம். அதனால் ஹரிஜனங்களுக்கு பலன் ஏற்பட்டது. அதை மகாத்மா காந்திஜி தொடர்ந்து நடத்தினார்கள். மற்றப் பெரியவர்களும் நம்மால்தான் கெட்டிருக்கிறது என்று அதைத் தோடாந்து நடத்தினார்கள். யார் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எல்லாச் சலுகைகளும் செய்வார்கள். இதை நாம் கிளறக் கூடாது, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் செய்தால் என்ன, நம் அமைச்சர்கள் செய்தால் என்ன? எல்லோரும் நம் நாட்டு மக்கள்—எல்லோரும் சேர்த்துதானே கெடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது பொருள். அதற்குக் காரணம் அவர்கள் அல்ல. அந்தக் காலத்துச் சூழ்நிலை அப்படியிருந்தது, அந்தக் காலத்து நம்பிக்கை அப்படி. அந்த நம்பிக்கை சரியல்ல என்று இப்போது சொல்கிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நம் முன்னால் வைத்துள்ள 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி வரவேற்கிறேன் என்று சொன்னால், பாராட்டக் கூடிய அளவிற்கு திறமையாக, பார்ப்பதற்கு நல்லமுறையில் அமையக் கூடிய அளவிற்கு இருக்கிறது இது என்பதைப் பார்க்கிறோம். முன்னால் பார்ப்பதற்கு ராவுத்தர் குதிரை, பின்னால் பார்ப்பதற்கு செட்டியார் குதிரை என்ற முறையில் இருக்கிறது. இந்த அளவிற்குப் பார்த்தால் மதிப்பிற்குரிய நம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட எங்கள் காங்கிரஸ் கட்சி பட்ஜெட் போல் இது இருக்கிறது என்று அவர்கள் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். வரவேற்கக் கூடிய அதே நேரத்தில்—பத்திரிகையில் வந்ததைச் சொல்கிறேன்—வரவேற்றிருக்கிறார்கள்—இங்கு சூக் கூடிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அவ்வளவு பேர்களும் அதை எதிர்த்து குறை கூறி . . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எந்தப் பத்திரிகையில் இருக்கிறது, அப்படி வரவேற்றிருக்கிறேன் என்று, அதைப் படித்துக் காட்டுங்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : நாளைக்கு வேண்டுமானால் அதைக் கொண்டு வந்து படித்துக் காட்டுகிறேன். இப்போது அந்தப் பத்திரிகை என்னிடம் இல்லை. நான் அதைக் கொண்டு வரவில்லை. பத்திரிகையில் இல்லாததைச் சொன்னால் நீங்கள் விட்டு விட மாட்டீர்கள், தப்ப முடியாது. இந்த பட்ஜெட்டில் நல்ல அம்சங்களும் இருக்கின்றன. மேலும் நல்ல முறையில் செழுமைப்படுத்தக் கூடிய முறையில் இதில் இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய அம்சங்களும் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே இருந்த, இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் உள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் ஒரு வருட காலத்தில் போக்கி பரிபூரணமாகச் செய்துவிடமுடியும் என்று சொல்லிவிட முடியாது. பொதுமக்களிடம் நாம் கூறியதும் சரி, அவர்கள் எதிர் பார்க்கக் கூடிய அம்சங்களும் சரி, அவர்கள் உடனடியாக என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டும், லஞ்ச ஊழலைப் போக்கவேண்டும், எல்லா யிடங்களிலும் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட வேண்டும், வீட்டல்லாதவர்களுக்கு வீட்டு மனையோ அல்லது வீடோ கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும்—இவை தான் பிரச்சனைகள். இன்று ஒன்றிரண்டு இடங்களில் மட்டும் தான் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடப்படுகிறது. அதைப் பரிபூரணமாக நிறைவேற்ற முடியுமா? கண்டிப்பாக நிறைவேற்ற முடியும் என்பது என்

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1968 பிப்ரவரி 29]

அபிப்பிராயம். ஆனால் இங்கு பேசக்கூடிய அன்பர்கள் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு எந்தளவிற்கு ஆலோசனைகள் கொடுக்கவேண்டுமோ அதைக் கொடுக்காமல், அந்த அளவிற்கு ஆலோசனைகள் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அதைத் தாக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு படி அரிசித் திட்டம் என்னவாயிற்று என்றும் அல்லது இன்றிருக்கக்கூடிய கட்டுப் பாட்டையே எடுத்து விட வேண்டும் என்றும் கோரக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை இருக்குமானால் இன்றைக்கு விலை உயர்ந்து இந்த சர்க்காரின் பெயரைக் கெடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் அதன் பொருள். ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட முடியும், எந்த முறையை, எந்தத் திட்டத்தைக் கையாண்டால் அது முடியும் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை நிறைவேற்ற எப்படி கொள்முதல் செய்யவேண்டும், எந்த அடிப்படையில் அதைச் செய்யவேண்டும் என்பது பற்றிய எங்கள் கருத்தைச் சொல்கிறேன். இன்று ஒரு எக்கர் வரை விதிவிலக்கு என்று இருக்கிறது. அதை மாற்றி மூன்று எக்கர் வரையில் விதிவிலக்கு கொடுத்து மூன்று எக்கருக்கு மேல் பத்து எக்கர் வரையில் லெவி லீஸ்ட் அடிப்படையில் ஒரு எக்கருக்கு இவ்வளவு மூட்டை என்ற அடிப்படையில் கொள்முதல் செய்யவேண்டும். பத்து எக்கருக்கு மேல் இருந்தால், அந்தக் குடும்பத்தில் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள், விவசாயத்தில் எவ்வளவு பேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கெடுத்து அவர்கள் தேவை போக மற்றவை எல்லாம் கட்டாயக் கொள்முதல் செய்யப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்ற திட்டத்தை நாம் நல்ல முறையில் மக்கள் பாராட்டத்தக்க முறையில் செயல்படுத்த முடியும். அதற்கு எதிர்ப்பு வரலாம். நிலப்பிரபுக்கள், மிட்டா மிராசதாரர்களிடமிருந்து எதிர்ப்பு வரலாம். அவர்களைத் தட்டி விட்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் மிகப் பெரிய அளவிற்கு, கிளாச்சி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு எதிர்ப்பு வரலாம். அவற்றையெல்லாம் சமாளித்து எதிர்த்து போராடியாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட அடிப்படையில் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முடியும். இதைச் சொல்லியாகிவிட்டது. பணத்திற்கு எங்கே ஐயா போவது என்று கேட்கலாம். இத்திட்டத்தால், சென்னை, கோயம்புத்தூர் இவற்றிற்கு மட்டும் ஆறு கோடி ரூபாய் ஆகிறது, மற்றையிடங்களிலும் இத்திட்டத்தை விஸ்தரித்தால் குறைந்த பட்சம் 10, 15 கோடிக்கு மேல் செலவாகுமே என்று கேட்கலாம். மத்திய சர்க்கார் கையை விரித்து விட்டார்கள். அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள், இங்கேயோ மேற்கொண்டு வரி போடமுடியாது, வரி போடாமல் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற என்ன வழி என்ற நியாயமான கேள்வியைக் கேட்கலாம். நான் சொல்கிறேன். இன்றிருக்கக்கூடிய சேல்ஸ் டாக்ஸ் துறையில் எந்த அளவிற்கு ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்பது தெரியும். அதுபோன்று சினிமா தியேட்டர்கள் போன்றவைகளில் போடக்கூடிய தமாஷா வரி போன்றவற்றில் எந்த அளவிற்கு ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்பதும் தெரியும். இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் கண்காணித்தால் இன்று எவ்வளவோ வருவாய் கிடைக்கும். மத்திய சர்க்காரும் கொடுக்கமாட்டார்கள், இங்கு புது வரி போட்டாலும் அதற்கு எதிர்ப்பு வரும் என்ற நிலையில் அப்போது நாம் என்ன செய்யவேண்டும்?

ப.ப.
1-30

இன்று மக்களை வாட்டி வதைக்கக்கூடிய, மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய மோசமான மதுவிலக்கு இருக்கிறதே அந்த மதுவிலக்கைத் தொலைத்துக் கட்டி ரத்து செய்ய வேண்டும். அதன் மூலமாக இன்றைக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு குறைந்தது 30 கோடி ரூபாய் வருவாய் கிடைக்க முடியும். அதனால் ஒரு படி அரிசி ஒரு ரூபாய்க்கு என்ற திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும்.

அதற்குமேல் இன்று விவசாயத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதே அதை விட அதிகப்படியாக ஒதுக்கி விவசாய அபிவிருத்தியைச் செய்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இப்பொழுது ஒதுக்கியிருப்பது போதாது என்பது என் கருத்து. இன்றைக்கு நவீன இயந்திரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அகல உழுவதை விட ஆழ உழு என்று சொல்வார்கள்.

1968 பிப்ரவரி 29]

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

அதைப்போன்று செய்வதற்கு இன்று நல்ல நவீன கருவிகளைக் கொண்டு விவசாயிகளை விவசாயத்தில் ஈடுபடச் செய்வதன் மூலமாகத்தான் அந்த அடிப்படையிலே உதவி செய்வதன் மூலமாகத்தான் உண்மையிலேயே, நல்ல முறையில் விவசாயத்தைச் செம்மைப் படுத்த முடியும். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டியது, அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியது ஆகியவற்றிற்கு மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்வார்கள் என்ற அடிப்படையிலே எதிர்பார்க்கிறோம். அது எந்த அளவிற்கு வெற்றி கரமாக நடைப்பெறப்போகிறது? எனவே, ஒருபக்கத்தில் இதைப்பற்றி கண்டிப்பாக, அவசியம் இதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட உணவுப் பிரச்சினையில் எந்த அளவுக்கு நாம் கவனம் செலுத்துகிறோமோ அதைப்போல் இன்றைக்கு கவனம் செலுத்த வேண்டிய மிகப் பெரிய பிரச்சினை மதுவிலக்கை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்பது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் தவிக்கும் லட்சக்கணக்கான படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். அதில் சந்தேகமில்லை. இல்லையென்றால் மேலும் மேலும் படித்த லட்சக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியாமல் போய்விடும். அதனால் அவர்களால் பலவிதமான எதிர்ப்புகள் உண்டாகும். அதை ரத்து செய்தால் காங்கிரஸ்காரர்களின் எதிர்ப்பு அங்கே வந்துவிடும் என்று அச்சப்படத் தேவையில்லை. மத்திய சர்க்கார், நிலப்பிரபுக்கள், மீட்டா மிராசுதாரர்கள் ஆகியவர்களைக் கண்டு பயப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அப்படியிருந்தால் நல்ல காரியம் எதையும் நாம் செய்ய முடியாது. அந்த அளவுக்குத்தான், அப்படிப் பட்ட மோசமான அளவுக்குத்தான் நாம் இருப்போம். இவ்வாறு அதை ரத்து செய்யாத நிலையில், வருமானம் கிடைக்காமல் போகக்கூடிய நிலையில் திட்டங்கள் எதையும் நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கும்போது, இவர்கள் வந்து என்ன செய்துவிட்டார்கள் என்று பிரச்சாரம் பண்ணக்கூடிய அளவுக்கு வாய்ப்பும், வசதியும் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

வீடு கட்டிக்கொடுக்கக்கூடிய திட்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருப்பதும் போதாது. இன்னும் மிகப்பெரிய அளவுக்கு ஒதுக்க வேண்டும். பாக்டர்கள் வருவது இல்லை, அவர்கள் வருவது இல்லை, இவர்கள் வருவது இல்லை, அவர்கள் “சிடி”யிலேயே இருக்க விரும்புகிறார்கள் என்று சொல்வதற்குக் காரணம், நல்ல வசதியான வீடு கிடையாது. ஒரு அதிகாரி வருகிறேன் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு வசதியான வீடு கிடையாது. ஆகையால் வர முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. எனவே அதிலேயும் நாம் மிகப்பெரிய அளவுக்குக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, கைத்தறி நெசவுத் தொழில். இந்தத் தமிழகத்திலே 35 லட்சம், 40 லட்சம் பேர்கள் அதை நம்பியே இருக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏழு லட்சம் தறிக்கு மேல் இன்று இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் வாழ்க்கை மிகவும் மோசமான முறையில் இருக்கிறது. சுக்ணப் பட்டு இருக்கிறது. எனவே, அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு தொழிலுக்கு நல்லதொரு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு கொடுக்க வேண்டுமானால், நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தோம், விசைத்தறியே இருக்கக்கூடாது என்று. அப்படிச் சொன்னதைக் கேளாமல் விசைத் தறியைப் புகுத்திய காரணத்தால் மேலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி தொல்லை ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. கூட்டுறவு மில்கன் ஆரம்பிக்கப் பட்டன. ஏற்கெனவே இருந்த அமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் ஆரம்பிக்கக்கூடிய நேரத்தில் சொன்னார்கள், இதில் உற்பத்தி யாகக் கூடிய நூலை அதற்கு எவ்வளவு அடக்கம் ஆகிறதோ அந்த அளவுக்குக் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களைப் பாதுகாக்கப்போகிறோம் என்று. ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? நூல் மற்ற தனி நபர்களுக்கு விற்பனை செய்யக்கூடிய அதே விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. அதே விலையில் கைத்தறி நெசவுத் தொழி

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

[1968 பிப்ரவரி 29]

லாளர்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் வாழ்க்கை உயர முடியாது. ஆகவே, மில்லின் அடக்க விலைக்கு கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு நூலைக் கொடுத்தால் பெரிய அளவுக்கு அவர்கள் உயர முடியும்.

பருத்தியைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அதை நெய்து விற்கும் முதலாளிகள் எங்களுக்கு அடக்கம் ஆகவில்லை, நஷ்டம் ஆகிறது, ஆகவே பாதுகாப்பு கொடுங்கள் என்றால் அதற்கு பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு இல்லை. எனவே, கரும்பு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எந்தப் பொருள் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயியாக இருந்தாலும் சரி, அந்த விவசாயிகள் பாதிக்கப் படாத தன்மையிலே முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக சர்க்கரையின் விலை எந்த அளவுக்கு உயர்ந்து கொண்டே போகிறது? அதன் விலை தனிப்பட்ட முதலாளிகள் வைத்திருக்கும் ஆலையிலும், கூட்டுறவு ஆலையிலும் ஒன்றுதான். அப்படியிருக்கும்போது கூட்டுறவு ஆலையிலே உற்பத்தியாகக்கூடியவற்றில் லாபம் வருகிறது என்றால், அந்த ஆதாயத்தை பங்குதாரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட முதலாளிகள் என்றால் அவ்வாறு கிடையாது. எனவே, விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் விநியோகம் செய்யக் கூடிய அளவுக்குக் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும். அந்த அளவுக்குச் செய்தால் விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க முடியும் என்பது மட்டுமல்ல, அவர்கள் உற்சாகத்தினால் உணவு உற்பத்தியிலே கூட மிகப் பெரிய கவனம் செலுத்த முடியும்.

இந்த ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சிறிய நீர்த் தேக்கங்களைக் கட்ட வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது. அதில் தீவிர கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கக் கூடிய அளவுக்கு உற்சாகம் ஏற்பட முடியும். மனிதனுக்கு சுவாசிப்பதற்குக் காற்றும், குடிப்பதற்குத் தண்ணீரும் வேண்டும். மூன்றாவதாகத்தான் உணவு அவசியம். அதைப்போலத் தண்ணீர் இல்லை என்றால் விவசாயம் நல்ல முறையிலே நடைபெற முடியாது. ஆகவே தான் அதில் பரிபூரண கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கூறுகிறேன்.

ஹரிஜனக் இருந்தால் அவர்களுக்கு மேலும் அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். பின்தங்கிய மக்களுக்கும், ஹரிஜன மக்களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பது என்பதோடு, பி.யூ.ஸி.-யில் இலவசக்கல்வி அளிக்கக்கூடிய நிலைமையும் இருக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கும் திட்டமும் வரவேற்கத்தக்கது.

அதிகாரிகளையே நம்பியிருந்து விடக்கூடாது. அதிகாரிகள் எப்படியிருக்கிறார்கள், என்ன நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். பலபேர் பழைய நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் என்று சொல்லவில்லை, பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லக்கூடிய திட்டத்தை அப்படியே நம்பி அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருந்தால் இன்றைக்கு உண்மையிலேயே பலவிதத்தில் போடக் கூடிய திட்டங்களில் தோல்வி ஏற்படக்கூடிய அளவுக்குத்தான் கொண்டு போய்விடும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது நான் சொன்ன அடிப்படையிலே செய்தால் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க, உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். எப்படி கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்பதைத் தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்காருக்கோ, காங்கிரஸ்காரர்களுக்கோ, நிலப் பிரபுக்களுக்கோ பயப்படாமல் தைரியமாக இந்தத் திட்டங்களின் அடிப்படையிலே செயல்படுவதன் மூலமாக அவற்றைப் பரிபூரணமாக நிறைவேற்ற முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 29]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. ந. தஞ்சமலிங்கம்: இத்துடன் பி.ப. பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் முடிவுற்றன. நாளை காலை 1-38 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

73. Notification issued with G.O. R. No. 1342, Revenue, dated the 27th November 1967, exempting from the tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1959 on the sale of bus body on Fargo Chassis constructed by Thiru Sundaram Industries to the Balavihar, Kilpauk, Madras. [*Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959.)*]

74. Notification issued with G.O. Ms. No. 2036, Home, dated the 29th July 1967, exempting from payment of tax under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, to the vehicles bearing Registration Nos. MSR 7544 and MSR 8026 belonging to the Trade Representation of the German Democratic Republic in India at Madras. [*Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931.)*]

75. Notification issued with G.O. Ms. No. 2735, Home, dated the 27th September 1957, making an amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, published at pages 1 to 40, of the Fort St. George Gazette, Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended. [*Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939.)*]

76. Notification issued with G.O. Ms. No. 863, Education, dated the 30th May 1966, approving the list of all the parks, play-field and open space set out in the schedule in the notification in the area within the jurisdiction of the Paramakudi Municipality. [*Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959.)*]

77. Notification issued with G.O. Ms. No. 190, Public Works (Electricity), dated the 3rd February 1968, making certain amendments to the Madras Electricity (Supply) Finance Rules, 1968 published at pages 1 to 7 of Part I of the Fort. St. George Gazette, Extraordinary, dated the 10th September 1958. [*Laid on the Table of the House under section 75 (1) (A) of the Electricity (Supply) Act, 1948 (Central Act LIV of 1948.)*]

78. Notification issued with G.O. Ms. No. 2151, Rural Development and Local Administration, dated the 23rd November 1967, making an amendment to the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 449 of 1964, dated the 29th September 1964, published at page 2 of Part II